VITT. EMANUELE

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
13
25 A
42

M

13-24, a, 41

~~B 111 c 40~~

Digitized by Google

DECRETUM

Ut omnes Regularium Superiores ſuos Subditos, & Religioſos perſæpè commoneant de injuncta omnibus obſervantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium nuper editum.

A FELICIS RECORDATIONIS

URBANO PAPA VIII.

Necnon Conſtitutionum Apoſtolicorum hactenus editarum, quarum obſervantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in unum Collectio.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

S. Andrea della Valle

ROMÆ, Typis Rever. Cameræ Apoſt. 1698.
Et denuò Neapoli, Apud De Bonis 1706.
Superiorum permiſſu.

Digitized by Google

Reimprimatur.

Si videbitur Reverendiſſimo P. Sac. Apoſt. Palatii Mag.

Dominicus Beliſarius de Bellis Epiſc. Melphicten. Viceſg.

Reimprimatur.

Fr. Gregorius Sellari Ordin. Prædicatorum, Sac. Apoſt. Palatii Mag. Socius.

Reimprimatur.

JO: ANDREAS SILIQUINUS VIC. GEN.

D. Januarius de Auria Canonicus Deputatus.

DECRETUM

Ut omnes Regularium Superiores ſuos Subditos, & Religioſos perſæpè commoneant de injuncta omnibus obſervantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis
M. DC. XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. URBANO *Divina Providentia* Papa VIII. *ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.*

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens, ut ea, quæ ſalubritèr Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabilitèr obſerventur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & præcipit, Ut omnes Superiores cujuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ Regularis, aut cujuſvis alterius Inſtituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur ſub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, aliiſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octavam Aſſumptionis Beatæ MARIÆ Virginis in publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialitèr convocato; Et inſuper in quocumque Generali, ac Provin-

Digitized by Google

ciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonere de injuncta omnibus obſervantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præſertim.

Julii III. Conſtit. undecimæ incipit: *Licet à diverſis*. Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pii V. Conſtitutionis 82. incipit: *Si de protegendis*. contra occidentes, verberantes, deiicientes, aut perterreſacientes quemvis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officii Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Provincia, obeuntium, ſeù Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumque productum, vel evocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliòvè exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliavè inſtrumenta, ſive publica, ſive privata, ubicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occulentes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenùs excuſandos, niſi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majeſtatis, eorumque filiis, irrogantur: & oblata Revelantibus impunitate.

Pii IV. Conſtitutionis 31. incipit: *Cum ſicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus provocare, & allicere ten-

tentant, & ſolicitant. Et Gregorii XV. Conſtitutionis 34. incipit: *Univerſi Dominici Gregis*, ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extenſivæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcunque illæ ſint) ad inhoneſta; ſive inter ſe, ſive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſive ante, ſive poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis, vel extrà occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam confeſſionem electo, ſolicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab aliis Confeſſariis ſolicitatos eſſe, ut Inquiſitoribus, vel Ordinariis, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Conſtitutionis 21. incipit: *Officii noſtri partes*. De Juriſdictione Inquiſitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Miſſas celebrant, & ſacramentalitèr confeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtitutionis 81. incipit: *Et ſi alias*. declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Judices laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 79. incipientis: *Apoſtolatus officium*: extenſivæ ad minores 25. annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Conſtitutionis 17. incipit: *Cæli, et Terræ Creator*. Contra exercentes artem Aſtrologiæ Judiciariæ, & alia quæcumque Divinationum genera, libroſvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 113. incipit: *Inſcrutabilia Judiciorum Dei*. extenſivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſtitutionis 42. incipit: *Cum ſicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſive uſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Gregorii XV. Conſtitut. 28. incipit: *Romani Pontificis*. contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli

Pauli V. Conſtitutionis 26. incipit: *Romanus Pontifex*. Revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Ejuſdem Conſtitutionis 97. incipit: *Regis pacifici*. Innovatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: Impoſitionis majorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregorii XV. Conſtitutionis 29. incipit: *Sanctiſſimus Dominus Noſter auditis*, ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerendi Beatam MARIAM Virginem conceptam eſſe in peccato originali.

Gregorii XV. Conſtitutionis 27. incipientis: *Romanus Pontifex in ſpecula*. Revocatoriæ quarumcumque Conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſivæ ad quoſcumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. ſub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Ejuſdem Conſtitutionis 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 114. incipit eo modo: Revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 37. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animadvertens*. De Imaginibus nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumve geſtis, miraculis, revelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 50. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officii*. De libris ubicumque compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non

tranſ-

tranſmittendis aliò, ut imprimantur, ſine Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarii, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et ejuſdem Sanctitatis Suæ Conſtitutionis ſub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. incipien. *Cum ſicut accepimus*. Quòd Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialitèr excipiantur.

Et inſuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſerventur ita, ùt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque hujuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Urbe. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indictione prima, Pontificatus SS. D.N.D. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, die verò ſeptima Menſis Junii ſupradictæ literæ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctiſſimi D.N. Papæ Curſorem.

Sequuntur Conſtitutiones relatæ in ſupradicto Decreto.

XI.

Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes. Et contra ipſos Inquiſitores, admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

JULIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Edita Anno Domini 1551.

Ad perpetuam rei memoriam.

LIcet à diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales Conſtitutiones in corpore juris inſertas, fuerit ritè, & ſalubritèr ſancitum, atque decretum, ut ſeculi poteſtates,& Domini temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque Rectores, quibuſcumque dignitatibus, vel officiis, aut nominibus cenſeantur, diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis in ipſo Inquiſitionis negocio faveant, & aſſiſtant, nemoque ex prædictis poteſtatibus, dominis, & rectoribus, eorumque officialibus de crimine hæreſis, cum mere ſit Eccleſiaſticum, quoquo modo cognoſcat, vel judicet, neque diœceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius Inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut favorem ſcientèr dare audeat, perpetuæ damnationis ſententia in eos, qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per annum animo ſuſtinuerint pertinaci,ex tunc velut hæretici condemnentur:uſque adeo tamen in omnibus fere,non ſolùm Italiæ, verùm etiam aliis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis,complurium laicorum, ut accepimus mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonum inſcitia, vel Eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, ut in animarum ſuarum perniciem, atque interitum, diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos Inquiſitionis officium exercentes, alii ſub juſtitiæ prætextu, ne nulli ſcilicet fiat injuria,impedire, alii verò ſub pietatis colore, ut fontes ſcilicet ſeverius puniantur, ſe ipſis diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus adjun-

adjungere, & una cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, proceſſus formare, formatoſque ſuo judicio ſubmittere non erubeſcant.

§. 1. Cui ſane morbo jam nimis late progredienti, ſolitam, ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra Paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſeculi poteſtates, dominos temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum Rectores ſupradictos, necnon quaſcumque alias ſeculares perſonas, tàm privatas, quàm publico quovis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis Iesu Christi Redemptoris noſtri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ipſos in ſuo Inquiſitionis negocio, ullo modo impediant, ſeu perturbent, neque ſe in hæreſis crimine cognoſcendo, vel judicando, quovis, etiam aſſiſtentiæ, & favoris, colore, cauſa, vel occaſione (niſi quatenus ab ipſis diœceſanis Epiſcopis, aut Inquiſitoribus, ſpontanea, & libera eorum voluntate fuerint requiſiti) ſe ingerant, ordinationes, proviſiones, & leges quaſcunque de ipſius criminis cognitione latas ſacris Canonibus obſiſtentes, & Eccleſiaſticam Iuriſdictionem impedientes ſine mora abrogent, et deleant, prout etiam nos eas omnes invalidas fuiſſe, et eſſe decernimus, et declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, et deletis haberi volumus, et mandamus.

§. 2. Qui monitis his noſtris non obtemperaverint, quive ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut favorem dederint, noverint ſe, non ſolùm per ſacras dictorum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, verùm etiam per hanc noſtram ſanctionem ſive ſententiam, et declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritatem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, et Pauli, ac noſtra in ipſos non obtemperantes, quacunque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus) communione Fidelium, et omnium Eccleſiaſticorum Sacramentorum perceptione privatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo

liga-

ligatos, anathematiſque, & majoris excommunicationis mucrone percuſſos, ita ut nemo unquam in præmiſſis delinquens, niſi à nobis, & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcumque facultatum, confeſſionalium nuncupatarum, etiam à nobis, & dicta Sede hactenus emanatarum, vel inpoſterum emanandarum, ſpecificam, & expreſſam, ac aliàs quam per verba generalia, de præſentibus noſtris literis mentionem non facientium, præterquam in mortis diſcrimine, abſolvi poſſit.

§. 3. Quibus etiam cenſuris ipſos diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ſubjacère volumus, ſi laicos ſecum quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere, aut judicare permiſerint.

§. 4. Ut autem præmiſſa omnia, ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam juſtè prætendere poſſit, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd præſentes literæ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Eccleſiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apoſtolicæ valvis, necnon acie Campi Floræ, ut moris eſt publicentur, earum exemplo in ſingulis valvis, & acie hujuſmodi affixo, & dimiſſo. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Lecta, & publicata fuit die Veneris ſancti in Cappella Sanctitatis Suæ, dum divina celebrarentur officia.

Anno Domini 1551, *inditione nona, die verò* 24. *Menſis Martii, Pontificatus SS.D.N. Julii Divina Providentia Papæ III. anno ejus ſecundo. Retroſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis, ſeu portis Principis Apoſtolorum de Urbe & Sancti Joannis Lateranen. & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ dimiſſis copiis per nos Petrum Gomez Freyle, et Franciſcum Munos, SS. D.N. Papæ Curſores.*

Ita eſt Petrus Gomez Freyle Curſor, manu pr opria.
Ita eſt Franciſcus Munus Curſor, manu prop ria.
Paetrus Laobodie Magiſter Curſorum.

LXXXII.

Contra offendentes ſtatum, res, & perſonas ſanctiſſimi Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis, eorumque filios, necnon complices, & fautores.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Edita Anno Domini 1569.

Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis ceteris omnibus Eccleſiæ miniſtris, quos in fidem, & clientelam noſtram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana inſidet, quanto majore ſtudio eam nos ſolicitudinem capeſſere neceſſe eſt, ut qui in ſacro Inquiſitionis hæreticæ pravitatis officio verſantur, ſub tutela inviolatæ auctoritatis hujus Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

§. 1. Cum itaque ejus generis impiorum vis quotidie magis invaleſcat, qui omnibus malis artibus prædictum officium ſubvertere, miniſtroſque ſanctionibus diſturbare moliuntur, eo jam nos detruſit neceſſitas, ut nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

§. 2. Hac igitur generali conſtitutione de Fratrum noſtrorum conſilio ſancimus, ut quicunque ſive privatus,

ſive

ſive cuncta civitas, ſive populus, ſive Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illuſtris, quemvis ex Inquiſitoribus, Advocatis, Procuratoribus, Notariis, aliiſve Miniſtris prædicti officii, vel Epiſcoporum id munus in ſua diœceſi, aut provincia obeuntium, ſeu accuſatorem, denunciatorem; aut teſtem in cauſa fidei quomodocunque productum, vel evocatum occiderit, verberaverit, dejecerit, ſeu perterrefecerit.

§. 3. Quive Eccleſias, ædes, aliaſve res, ſive publicas, ſive privatas, officii, aut miniſtrorum, expugnaverit, invaſerit, incenderit, expilaverit, aut libros, literas, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliave inſtrumenta, ſive publica, ſive privata, ubicunque poſita combuſſerit, diripuerit, ſeu interverterit, ſeu ex incendio, aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportaverit, ſeu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis; ſive capiendi, ſive comburendi, ſive ſupprimendi cauſa, fuerit, ſive res, aut perſonas, ſervari defendive prohibuerit.

§. 4. Quive carcerem, aut aliam cuſtodiam, ſeu publicam, ſeu privatam effregerit, vinctum extraxerit, ſeu emiſerit, capiendum prohibuerit, captumve eripuerit, receperit, occuluerit, ſeu facultatem effugiendi dederit, ſeu juſſerit id fieri, qui cætum, concurſumve fecerit, ſive ut aliquid prædictorum fieret omnes accommodaverit, ſive aliàs auxilium, conſilium, aut favorem, publicè, vel occultè, in quolibet prædictorum ſcienter præſtiterit, licet nemo occiſus, nemo verberatus, nemo extractus, emiſſus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, ſucceſſum, direptumve, nullum denique damnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominus is ſit anathemate præſentis canonis auctoritate ligatus, idem quoque læſæ majeſtatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipſo privatus, ſecularis judicio arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ legis per conſtitutiones legitimas irrogan-

gan-

gantur, bonis, rebuſque omnibus fiſci juribus applicatis, uti etiam eſt de damnatis hæreticis per ſanctiones canonicas conſtitutum ejus filii paterna infamia ſubjecti, omnis,& cujuſcunque hæreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & legati, ſive propinquorum, ſive extraneorum omninò ſint expertes, eiſdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut cauſam ullam proponere, vel prætendere poſſit, qui tantum nefas in contemptum, & odium hujus officii admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit ſe feciſſe. Quod porrò de prædictis,eorumque filiis ſtatuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris ſecularibus, & quorumvis Ordinum etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Epiſcopali, et majori dignitate præditis, ac etiam privilegio quomodocunque ſuffultis, decernimus exequendum; ita ut ipſi beneficiis, et officiis omnibus Ecclaſiaſticis præſentium auctoritate privati,per Judicem Eccleſiaſticum hæreticorum more degradentur,demum poteſtate ſeculari traditi,pœnis prædicti laicorum inſtar ſubiiciantur.

§. 6. Pontificum tamen cauſis, nobis, et ſucceſſoribus noſtris reſervatis, ut re quæſita, et nobis renunciata,contra eos ad depoſitionem,et alias pœnas prædictas procedamus, uti criminis atrocitas videbitur poſtulare.

§. 7. Quicunque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentaverint, in eaſdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores in ſacris conſtitutionibus inferuntur ipſo facto ſe noverint incidiſſe.

§.8. Verum ſi quis etiam hujuſmodi criminum conſcius, vel affinis,ſive religionis ſtudio,ſive pœnitentia ductus rem adhuc incognitam retexerint,ſupplicio liberentur.

§. 9. Ceterum eam omnium, et quarumcunque abſolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum, et reſtitutionum, etiam ad famam, et honores, ita deinceps habendam optamus, ut ſucceſſores noſtri nullas niſi ſaltem ſemeſtri poſt cujuſque aſſumptionem ad hujus digni-

dignitatis faſtigium excurſo, ac precibus apud ſupremum officium Inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quaſcunque hujuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic non verificatis de cetero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus niſi toto ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, ulla in parte derogari, nec derogatum cenſeri debere,& ſi illis ex quacunque cauſa aliter derogari contigerit, derogationes hujuſmodi nullius prorſus fore roboris, & momenti.

§. 10. Jubemus igitur univerſos, & ſingulos Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & ceteros Eccleſiarum Prælatos, per univerſum Orbem conſtitutos, ut per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, aut earum exempla in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, & locis ſolemniter publicari, & quantum in ſe eſt, firmiter obſervari procurent, contradictores quoſcunque, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſque cenſuras,& pœnas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 12. Volumus autem ut præſentium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarii publici manu;& cujuſcunque curiæ Eccleſiaſticæ, vel Prælati ſigillo obſignata, eamdem illam prorſus fidem ubique locorum faciant,quam ipſæ præſentes facerent,ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 13. Ceterum omnis orbis terrarum Principes; quibus gladii ſecularis poteſtas ad malorum vindictam eſt permiſſa, per eam, quam ſe tueri promiſerunt fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſque partes, ſive in præſtando miniſtris prædictis auxilio, ſive in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animadverſione, interponere, ut eorum quoque præſidiis miniſtri ipſi tanti officii munus pro Dei æterni gloria, & religionis incre-

incremento felicitèr exequantur, ampliſſimum à Domino præmium recepturi, quòd fidei prædictæ aſſertoribus in æternæ beatitudinis conſortio præparavit.

§. 14. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, legationis, ſtatuti, decreti, juſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Ego Pius V. Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Utinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas juſtificationes tuas.

F. Card. Piſanus Epiſcopus Hoſtien.
Jo: Card. Moronus Epiſcopus Portuen.
Chriſtophorus Madrucius Epiſcopus Præneſtin.
Otho Card. Truchſes Epiſcopus Albanen.
A. Card. Farneſius Vicecancel. Epiſcopus Tuſculan.
Jo: Baptiſta Cicada Epiſcopus Sab. Card. S. Clem.
Ego Ph. Card. à Burdiſera.
Ego Antonius Card. Granuelanus.
Ego Franciſcus Card. Pacecus.
Ego Hieronymus Card. de Corrigio.
Ego Jo: Franciſcus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.
Ego Ind. de Avalos Card. Aragona.
Ego M. Antonius Card. Columna.
Ego Ptolomæus Card. Comenſis.
Ego P. Card. de Sancta Cruce.
Ego Z. Card. Delphinus.
Ego Hu. Card. S. Sixti.
Ego Julius Card. Urbinus.
Ego Fulvius Card. Peruſinus.

Ego

Ego Jo:Riccius Card. Politianus.
Ego Scipio Card. Piſarum.
Ego Jacobus Card. Sabellus.
Ego Aloyſius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.
Ego Guilelmus Card. Sirletus.
Ego Frater Michael B. Card. Alexand. Camer.
Ego Hieronymus Cardinalis de Claravalle.
Ego Ludovicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card. de Monte.
Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
Ego Ferdinandus Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.
Jo: Paulus Cardinalis ab Eccleſia.
A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Nativitate Domini 1569. indictione 12. die verò 2. menſis Maii, Pontificatus Sanctiſs. in Christo Patris, & D. N. D. Pii Divina Providentia Papæ V. Anno 4. retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ, lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus literis per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Bornotum, prælibati Sanctiſs. D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

XXXI.

Inquiſitorum hæreticæ pravitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos provocare, & allicere tentant.

PIUS PAPA IV. Edita Anno Domini 1561.

Ven. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ pravitatis Inquiſitori generali.

CUm ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus, diverſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Civitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes, ſive eam pro aliis exercentes, aut alias audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Salvatori noſtro Jesu Christo injuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & provocando, ſeu allicere, & provocare tentando, & provocando, ac loco earum per Sacramentum hujuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diaboli tradendo, in Divinæ Majeſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quòd qui de Fide Catholica rectè ſentiunt: Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis injuriam faciant, fraternitati tuæ, de cujus eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeù

 alios

alios à te deputandum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Civitatum, & Diœceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tam ſeculares, quàm quorumvis etiam exemptorum; ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum Ordinum Regulares, cujuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fide Catholica, & quid de ea ſentiant diligenter inquiras, & juxta facultatem contra hæreticos, aut de hæreſi quovis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos juxta exceſſuum ſuorum qualitatem, prout juris fuerit punias, eas etiam ſi & prout juris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſecularis Judicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die decimaſexta Aprilis, milleſimo quingenteſimo ſexageſimoprimo, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pii IV. editæ contra Sacerdotes in confeſſionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſolicitantes.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Domini 1622.

VNiverſi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, cœleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conſervetur immunis, multoque majori ſtudio providere, ut omnis peſtis ab iis avertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Evangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit ultra, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis proviſum fuit, ut impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolùm inter Chriſti fideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex cœleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idcircò Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidiis arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, ut nullibi deſiderentur, quantùm ex alto conceditur, providendum duximus.

§. 2. Alias ſiquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpaleñ.

 in

in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ pravitatis Inquiſitori generali. Cum ſicut nuper,&c.pag.17.

§. 3. Igitur ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus,& ubique locorum inviolabiliter obſerventur, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra,ac de cõſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum præinſertas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus,& confirmamus, illiſque omnibus,& ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, illaſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſvis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inviolabiliter obſervari præcipimus, & mandamus.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus,decernimus, & declaramus,quòd omnes,& ſinguli Sacerdotes tàm ſeculares, quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regulares cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ,aut quovis privilegio muniti exiſtant,qui perſonas,quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta,ſive inter ſe,ſive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſive ante, vel poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis hujuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſive extra occaſionem confeſſionis in confeſſionario,aut in loco quocumque ubi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeù ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſolicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquiſitionis ſeveriſſimè, ut infrà, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquiſitores,& locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum

uni-

univerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territoriis per has noſtras literas, etiam privativè quò ad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò Judices delegamus, ut ſuper his contra prædictos ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, juxta Sacrorum Canonum formam, necnon officii Inquiſitionis hujuſmodi conſtitutiones, privilegia, conſuetudines, & decreta, diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex hujuſmodi nefariis exceſſibus culpabiles repererint in eos pro criminum qualitate, & circumſtantiis, ſuſpenſionis ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ, & paſſivæ, ſi regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque ulla ſpe gratiæ, aliaſque pœnas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita precedente degradatione, Curiæ ſeculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tàm perniciosſum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo judicandi, & Curiæ ſeculari, ut præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

§. 6. Non obſtantibus omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Mandantes omnibus Confeſſariis, ut ſuos pœnitentes, quos noverint fuiſſe ab aliis ut ſupra ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeù ut præfertur tractantes, Inquiſitoribus, ſeù locorum Ordinariis prædictis: quòd ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeù tractantes, ut ſupra; iidem locorum

 Ordi-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ordinarii, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

§. 8. Volumus autèm, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 9. Quòdque eædem præſentes literæ, ſeù illarum exempla ad valvas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateraneñ. ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Flore affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Indictione quinta, die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N D. Gregorii Divina Providentia Papæ XV. Anno ejus Secundo: retroſcripta Conſtitutio, ſive literæ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valvas Sancti Ioannis Lateraneñ. & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octavi us Spada Magiſter Curſorum.

XXI.

Juriſdictio Inquiſitorum hæreticæ pravitatis,in eos, qui ad ordinem presbyteratus minime promoti, Miſſas Celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrant.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1574.

OFficii noſtri partes ſedulo præſtare tenemur,ut dubia quæ variis doctorum opinionibus hinc inde diverſa ſentientibus agitantur, ad juriſdictionem Sanctiſſimi Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis pertinent, noſtræ declarationis oraculo(prout ratio ipſa ſuadere videtur) dilucidentur, ut nulla cuiquam dubitandi occaſio in poſterum relinquatur.

§. 1. Ad aures noſtras ſiquidem nuper pervènit, multos eſſe qui dubitent, an contra eos,qui in ſacro Presbyteratus ordine non conſtituti,Miſſas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri,ac ſi fuerint, per officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis hæreticæ pravitatis in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſitores procedendum,vel etiam animadvertendum ſit,ac hi,qui talia patraverint, per Inquiſitores prædictos puniri debeant. Nam, etſi multorum ſententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſſe,hiſce præſertim temporibus,quibus hæretici temerè audent proferre,etiam ſeculares eorum Sacramentorum miniſtros eſſe poſſe; non deſunt tamen hi,qui contrariæ adhærent opinioni,unde plerunque per eorumdem Regnorum Inquiſitores,diverſa feruntur in hujuſmodi cauſis ſuffragia.

§. 2. Nos itaque,ut omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animadvertentes, eos qui Presbyteratus ordine non ſunt inſigniti,& ſe in adminiſtrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatem impugnare, quæ ſolos

 presby-

presbyteros Miniſtros eorumdem Sacramentorum conſtituendo, illis duntaxat quibus eadem munera congruere exiſtimavit, committi voluit, eorum qui in Presbyteratus ordine non conſtituti Miſſas Celebrant, ac confeſſiones audiunt, ut præfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquiſitionis officium, & Inquiſitores ante dictos pertinere, & quòd hujuſmodi delicti ratione, adverſus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquiſitores prædicti valeant, Apoſtolica auctoritate præſentium tenore perpetuò declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & ſingulis Ordinariis, & delegatis judicibus, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alia judicandi, & interpetrandi facultate, judicari, & diffiniri debere irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon juribus, municipalibus legibus regnorum prædictorum, pragmaticiſque ſanctionibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus Civitatum, & locorum quorumcunque dictorum regnorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis forſan per nos, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſvis verborum formis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ſeù de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad ſupplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum conceſſis, & confirmatis; quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris die ſexta Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto Anno à Nativitate Domini, Pontificatus autem noſtri Anno tertio.

LXXXI.

Quòd Inquiſitores hæreticæ pravitatis, & locorum Ordinarii, eos qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Miſſas Celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, prævia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Domini 1601.

ET ſi aliàs fel.rec.Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter, ad nefariam, & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad ſacrum Presbyteratus ordinem minimè promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temerè aſſumentes, Miſſarum Celebrationem uſurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrare præſumunt, decrevit huiuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Judicibus tradi debere Curiæ ſeculari debita animadverſione puniendos.

§. 1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum innovari, ac ſeriò obſervari mandaverit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, ut prætextu ignorationis hujuſmodi decretum, ac pœnarum, contra ipſos, ut præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubjacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari, & abſolvi poſſe prætendant.

§. 2. Nos igitur animadvertentes, hujuſmodi perditos, & nefarios homines ad ſacrum Presbyteratus ordinem non promotos, Miſſarum Celebrationem uſurpare præſumentes, non ſolùm actus idololatriæ ſaltèm extrinſecè, ſeù per externa, & viſibilia Religionis, & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantùm in ipſis eſt, efficere ut Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & ritè conficere Sa-

cra-

cramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignorantèr incurrant, purum videlicèt Panem, & Vinum, tamquam verum Chriſti Domini Noſtri Corpus, & Sanguinem, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verùm etiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicèt iniquè ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſolvendi à peccatis magno cum periculo, & ſcandalo plurimorum.

§. 3. Propthereà, ut graviſſima hæc ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis Iudicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, providere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus, atque ſtatuimus, ut quicumque non promotus ad ſacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum Celebrationem uſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiviſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinariis tamquam Eccleſiæ miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abiiciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore juris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, iſtarum tenores pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Ut autem hujuſmodi conſtitutionis ignorantia de cetero allegari, aut prætendi numquam poſſit, atque præſentes literæ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valvas S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in Acie Campi Floræ more ſolito publicari,

cari, & affigi, atque iis inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factàque hujuſmodi publicatione, omnes qui in Urbe poſt menſem, qui verò extrà eam, & citrà Montes, poſt quatuor menſes, qui demum ultrà Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

§. 6. Ac præterea mandamus earundem præſentium literarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pontificatus noſtri Anno 10.

Anno à Nativitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. menſis Decemb. Pont. Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis divina Providentia Papæ Octavi, Anno ejus 10. Supradicta Conſtitutio fuit affixa ad valvas s Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Hieronymum Lutium SS. D. N. Papæ Curſ.

LXXIX.

Ampliatio Conſtitutionis à Clemente Octavo contra non promotos ad ſacrum Presbyteratus ordinem, ſacramentales confeſſiones audientes, aut Miſſam Celebrantes, Curiæ ſeculari prævia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores vigintiquinque annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleverint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Domini 1627.

APoſtolatus officium, cui meritis licèt imparibus, diſponente Deo præſidemus, à Nobis poſtulat, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus in iis præſertim, quorum eo ſacrilega proceſſit audacia, ut ſe beneficio minoris ætatis, ſpretis Apoſtolicis conſtitutionibus, confoveant in delictis, quorum ſtatutis pœnis ſe idcirco jactant minimè ſubjacère.

§. 1. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis; videlicèt. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et ſi aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, ut ſupra pag. 25.

§. 2. Cum itaque ſicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confiſi, & legum indulgentia freti, pœnas à dicta Clementis prædeceſſoris conſtitutione in hujuſmodi delinquentes ſtatutas parvipendere præſumant.

§. 3. Nos deteſtantes, & quantùm in Nobis eſt, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem, quæ ſolos Presbyteros dictorum Sacramentorum miniſtros eſſe docuit, facto impugnant, negotio hujuſmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccle-

Eccleſiæ Cardinalium generalium Inquiſitorum coram Nobis habita, maturè diſcuſſo, inhærentes conſtitutioni prædictæ, aliiſque decretis per fel. record. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in poſterum ad ſacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam Celebrare, aut ſacramentalem confeſſionem audire præſumpſerit, ætate minor annis vigintiquinque non excuſetur, quominus eidem Clementis conſtitutioni ſubiiciatur, dummodò vigeſimum ſuæ ætatis annum compleverit.

§. 4. Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita conſideratione præfatæ minoris ætatis, ſive Laicus, ſive Clericus ſecularis, aut cujuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, regularis, aut cujuſvis alterius Inſtituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedis immediatè ſubjecti, necnon Militiarum quarumcunque etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſeculari pœnis debitis plectendus.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Sanctæ Inquiſitionis Judices, & Inquiſitores, etiam generales Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè percipiendo mandamus, quatenus ſtatutum, decretum, & conſtitutionem hanc noſtram inviolabiliter obſervent, & obſervari faciant.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus

bus

bus Apoſtolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Iuris clauſis, necnon legibus, Statutis, Decretis, Conſuetudinibus, & Privilegiis, ad favorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, & ubicumque locorum editis, ac aliàs in ipſorum favorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac juramento, ſeu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Volumus autem, harum literarum publicationem, & affixionem fieri juxtà formam in prædicta Clementis conſtitutione præſcriptam, eaſque publicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra tàm citrà, quàm ultra montes, & mare, poſt tempus in ipſa Clementis Conſtitutione præfixum arctare, & afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§. 8. Mandamus pariter, ut earumdem tranſumptis etiam impreſſis, manuque Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus hiſce adhiberetur fides, adhibeatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxiii. Martii 1628. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octavo, Indictione undecima, die verò decima Septembris. Pontificatus in Chriſto Patris, D.N.D. Urbani divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus ſexto, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, dimiſſis præſentibus literis per aliquantulum temporis ſpatium, ut moris eſt, affixis, ac deinde amotis. poſtea earumdem exempla etiam impreſſa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciſcum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctiſſimi D.N. Papæ Curſores.

XVII.

XVII.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ judiciariæ, & alia quæcumque divinationum genera, libroſque legentes, vel tenentes.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1585.

COEli, & Terræ Creator Deus, quem unum Omnipotentem corde credimus ad juſtitiam, & ore confitemur ad ſalutem, etſi homini, quem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creavit, mentem dederit, quæ non ſolùm divino fidei lumine illuſtrata myſteria illi cognoſceret, quę humanam intelligentiam ſuperant, ſed etiam naturæ ſuæ vi, magno licet cum labore, præclara multa inveſtigaret, atque intelligeret, tamen ut ſuperbum animal homo non altum ſaperet, ſed timeret, & immenſam conditoris ſui majeſtatem humi ſtratus veneraretur, ſibi ſoli eorum, quæ eventura ſunt, ſcientiam, & futurarum rerum cognitionem reſervavit. Solus enim ipſe, cujus oculis omnia nuda, & aperta ſunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & conſequentes eorum actiones intuetur, ſolus ipſe, qui vocat ea, quæ non ſunt, tamquam ea, quæ ſunt, omnia præſentia, & ante oculos poſita habet, ſolus denique omnia, & ſingula quæcumque totius temporis decurſus, & ſeculorum ætatibus futura ſunt, ab omni æternitate novit, & admirabili providentia diſpoſuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitate ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falſitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Iſaiam illis verbis: Annunciate quæ ventura ſunt in futurum; & ſciemus,

mus, quia Dii eſtis vos; & in novo teſtamento CHRISTUS Dominus diſcipulorum ſuorum de futuris eventibus Paulo cupidius inquirentium, interrogationem gravi illa reſpõſione retudit, qua etiam omnium fidelium ſuorum curioſitatem coërcuit: Non eſt veſtrum ſcire tempora, vel momenta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate. Nec verò ad futuros eventus, & fortuitos caſus prænoſcendos (futuris eventibus ex naturalibus cauſis neceſſariò, vel frequenter provenientibus, quæ ad divinationem non pertinent, duntaxat exceptis) ullæ ſunt veræ artes, aut diſciplinæ, ſed fallaces, & vanæ, improborum hominum aſtutia, & dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, conſilio, vel auxilio omnis divinatio dimanat, ſive quod expreſsè ad futura manifeſtanda invocentur, ſive quod ipſi pravitate ſua, & odio in genus humanum, occultè, etiam præter hominis intentionem ſe ingerant, & intrudant vanis inquiſitionibus futurorum, ut mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci cõtingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere depraventur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine, & aliis quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non eſt, in hujuſmodi futurorum contingentium, & fortuitorum eventuum inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe fallaciter immiſcere, ut ſua fraude, ac dolis, miſeros homines à via ſalutis avertat & laqueo damnationis involvat. Quæ cum ita ſint, nonnulli hæc fideliter, & religiosè, ut debent, non attendentes, ſed curioſa ſectantes, graviter Deum offendunt, errantes ipſi, & alios in errorem mittentes, tales in primis ſunt Aſtrologi, olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarii vocati, qui vanam falſamque ſyderum, & aſtrorum ſcientiam profitentes, divinæque diſpoſitionis ordinationem, ſuo tempore revelandam prævenire audaciſſimè ſatagentes, hominum nativitates, ſeù genituras, ex motu ſyderum, & aſtrorum curſu metiuntur, ac judicant futura, ſive etiam

præ-

præſentia, et præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, ſive quavis alia temporum, & momentorum, vaniſſima obſervatione, & notatione, de uniuſcujuſque hominis ſtatu, conditione, vitæ curſu, honoribus, divitiis, ſobole, ſalute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitiis, carceribus, cædibus, variis diſcriminibus, aliiſque proſperis, & adverſis caſibus, & eventibus præcognoſcere, judicare, & affirmare temerè præſumunt, non ſine magno periculo erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Auguſtinus præcipuum Eccleſiæ lumen, eum, qui hæc obſervat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Chriſtianam fidem, & baptiſmum prævaricaſſe affirmet, ut illos merito Apoſtolus arguat, atque increpet illis verbis: Dies obſervatis, & menſes, & tempora, & annos, timeo vos ne forte ſine cauſa laboraverim in vobis. Hi igitur leviſſimi, & temerarii homines in miſerandam animarum ſuarum ruinam, grave fidelium ſcandalum, & Chriſtianæ fidei detrimentum, futuros rerum eventus, & quæcunque proſperè, vel adversè obventura ſunt, ac actus humanos, ea denique quæ ex libera hominum voluntate proficiſcuntur, aſtris ſyderibuſque adſcribunt, eiſque eam facultatem, vim, ſeu virtutem, & efficaciam tribuunt ſignificandi futura; & ad præcognita ita inclinādi, ut ſic omninò nec aliter eventura ſint, atque ob eam cauſam de iis rebus omnibus judicia facere, prognoſtica prædictiones, & præcognitiones ſibi aſſumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, aliique nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præſtant, ut ex hujuſmodi judiciorum, & prædictionum præſcripto, aliquid certò eſſe credant, aut ſperent, quorum ſanè, et mendacium magiſtrorum temeritas, et infelicium diſcipulorum credulitas magnopere deploranda eſt, qui vel divinis literis admoniti non intelligunt hominis præſtantiam, cui Cœli, et Stellæ, et clariſſima Cœli ſydera, Sol, et Luna, Deo ita diſponente, non imperant, ſed inſerviunt, ſic enim Moyſes populum Dei, ut hunc errorem caveret, præmonebat. Nè fortè elevatis ocu-

 lis

lis ad Cœlum, videas Solem, & Lunam, & omnia aſtra Cœli, et errore deceptus adores ea, et colas, quæ creavit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus, quæ ſub Cœlo ſunt. Sed quid ſydera mirandum eſt homini ſervire? nonne nobiliſſimæ intelligentiæ Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorii ſpiritus, in miniſterium miſſi propter eos, qui hæreditatem capiunt ſalutis? nam rationales oves ita diligit Deus, ut non ſolùm Epiſcopos, quemadmodum à Sancto Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinaverit, ſed etiam Angelos deſtinavit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in cuſtodiam ſui Angelum delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid adverſus Angelorum cuſtodiam, & tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipſis Angelis nullo modo ſint comparanda? Nec ſanè hoc loco prætereũda eſt eximii Eccleſiæ Doctoris, & Beatiſſimi Pontificis Magni Gregorii ſententia, qui Priſcillianiſtas hæreticos unumquemque hominem ſub conſtitutionibus ſtellarum naſci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat. Abſit, inquit, à fidelium cordibus, ut aliquid eſſe Fatum dicant, vitam quippè hominum ſolus hanc conditor, qui creavit, adminiſtrat, neque enim propter ſtellas homo, ſed ſtellæ propter homines factæ ſunt, etſi ſtella fatum hominis eſſe dicitur, ipſis ſuis miniſteriis ſubeſſe homo perhibetur. Utinam inſani homines hæc ſaperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Levitico dicentis: Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, ut polluamini per eos. Neque enim quæ Chriſtiana, & vera pietas repellit ac damnat, tanto ſtudio inveſtigarent, iiſdemque miſerè ſè decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curioſi, vel impii, & irreligioſi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò anxiè habere ſtudent, ut ob eadem prænoſcenda, & inveſtiganda in divinæ legis offenſionem multipliciter incurrant. Alii enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Pyroman-

mantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, aliiſque ſortilegiis, & ſuperſtitionibus, non ſine Dæmonum ſaltem occulta ſocietate, aut tacita pactione, operam dare, ſeu illis, ac ſortibus illicitus taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum jactu uti non verentur. Alii verò aliquas priſtinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam proſtratæ Idololatriæ reliquias retinentes, quibuſdam auguriis, auſpiciis, ſimilibuſque ſignis, & vanis obſervationibus ad futurorum divinationem intendunt. Alii autem ſunt, qui cum Morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui ſimiliter ad occultorum divinationem, ad inveniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expreſſa cum Diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes, inſtrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres deſcribunt, Dæmones invocant, aut conſulunt, ab eis reſponſa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum ſuffimenta, ſeu fumigationes, aliave ſacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilegè abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quævis alia impietatis obſequia præſtant, cultum venerationemve tribuunt, aut annulum, vel ſpeculum, aut parvas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligandos, ſeu includendos, ut putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habenda. Alii præterea etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dæmones, de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, ut meritò ab eis, quos Dominus in Evangelio tacere imperavit, vanas, mendaceſque referant reſponſiones. Alii quoque præſtigiatores, frequentiùs verò mulierculæ quædam ſuperſtitionibus deditæ, in phyalis, ſeu vaſculis vitreis aqua plenis, vel in ſpeculo accenſis candelis, etiam benedictis, ſub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in unguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum

Architectum orant, ut ſimiliter futura, vel occulta quævis ſpectra, & apparentes imagines, ſeu phantaſticas viſiones ſibi oſtentant, aut ab eodem patre mendacii Diabolo aliis incantationibus, aut variis ſuperſtitioſis obſervationibus, futurorum, & occultorum hujuſmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos ſupra enumeravimus conſimiles impietas parem exitum habet, nimirum, quòd Dæmonis præſtigiis ac dolis, tum qui divinant, tum qui divinationem expetunt illuſi, ac deluſi miſerrimè reperiuntur. Itaque cum futuros eventus in ſeipſis conſiderare antequam fiant, ſit Dei proprium, illud neceſſario conſequitur, ut Aſtrologi, & alii prædicti qui hujuſmodi futura prænunciare, aut prænoſcere quocunque modo, niſi Deo revelante, audent, injuſtè, atque impudenter, quod Dei eſt ſibi aſſumant, & uſurpent. Sic fit, ut dum ab eis, quod ſolius eſt Creatoris perperam creaturis tribuitur, divina majeſtas graviter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioſo Chriſti Sanguine redemptis, peſtis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet jampridem regulis Indicis librorum prohibitorum, ex Decreto ſacri generalis Tridentini Concilii confecti, illud inter cetera conſtitutum fuerit, ut Epiſcopi diligenter providerent ne hujuſmodi Aſtrologiæ judiciariæ libri tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus ſucceſſibus fortuitiſve caſibus, aut iis actionibus, quæ ab humana voluntate pendent, certò aliquid eventurum affirmare audent, permiſſis tamen judiciis, & naturalibus obſervationibus, quæ navigationis, agriculturæ, ſive medicæ artis juvandæ gratia conſcripta fuiſſent. Libros verò omnes, & ſcripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, ſive in quibus continentur ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, incantationes artis magicæ, prorſus reiici, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, delictorum, & abuſuum prædictorum extirpationi uſque adeo proviſum eſt, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plùrimos curioſius vigeant,

geant, cum valdè frequenter, detectis diaboli inſidiis, divinationum, ſortilegiorum, & variarum ſuperſtitionum omnia plena eſſe in dies detegantur.

§. 3. Nos, igitur, qui pro noſtro Paſtoralis officii munere fidei integritatem inviolatam conſervare debemus, & animarum ſaluti proſpicere, quantùm divina gratia adjutrice poſſumus, ex paternæ charitatis viſceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus divinationum, quæ Diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curioſis, vel perditis hominibus fieri ſolent. Cupientes præterea ſanctam illam Chriſtianæ Religionis ſimplicitatem, præſertìm ubi agitur de ſumma Creatoris Dei poteſtate, ſapientia, & providentia, ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, ut par eſt, retineri. Volentes quoque prædictæ falſæ credulitati, ac hujuſmodi illicitarum divinationum, & ſuperſtitionum, deteſtabili ſtudio, & execrandis flagitiis, atque impuritatibus occurrere, ut de Chriſtiano populo merito dici poſſit, quod de antiquo Dei populo ſcriptum eſt: Non eſt augurium in Jacob, neque divinatio in Iſrael. Hac perpetuò valitura Conſtitutione, Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, & mandamus, ut tam contra Aſtrologos, Mathematicos, & alios quoſcumque dictæ judiciariæ Aſtrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, navigationem, & rem medicam in poſterum exercentes, aut facientes judicia, & nativitates hominum, quibus de futuris contingentibus, ſucceſſibus, fortuitiſque caſibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid eventurum affirmare audent, etiam ſi id ſe non certò affirmare aſſerant, aut proteſtentur, quàm contra alios utriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas, vanas, fallaces, & pernicioſas divinandi artes, ſive ſcientias exercent, profitentur, & docent, aut diſcunt quive hujuſmodi illicitas divinationes, ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia, incantationes, ac præmiſſa deteſtanda ſcelera, & delicta, ut præfertur, faciunt, aut in eis ſe quomodolibet intromittunt, cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prælati, Su-

periores, ac alii Ordinarii locorum, quàm Inquiſitores hæreticæ pravitatis ubique gentium deputati, etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant, & procedant, atque in eo ſeverius Canonicis pœnis, & aliis eorum arbitrio animadvertant.

§. 4. Prohibentes omnes, & ſingulos libros, opera, & tractatus hujuſmodi judiciariæ Aſtrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incantationes, ac ſuperſtitiones continentur, ac ut ſupra in memorato Indice interdictos, ſub cenſuris, & pœnis in eo contentis à quibuſcunque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis, & Ordinariis locorum, vel Inquiſitoribus prædictis præſentari, & conſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus, & mandamus, ut contra ſcienter legentes, aut retinentes libros, & ſcripta hujuſmodi, ſeu in quibus talia continentur, ſimiliter iidem Inquiſitoribus liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere poſſint.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Ut autem præſentes noſtræ literæ ad communem omnium notitiam faciliùs deducantur, jubemus, illas in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ affigi, ſeu appendi, eiſque detractis, ipſarum exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui.

§. 7. Et inſuper univerſis, & ſingulis Venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, locorum Ordinariis, & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis ubilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ut per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, poſtquam eas receperint, ſeu

earum

earum notitiam habuerint, in ſuis, & ſingulis Parochialibus Eccleſiis, dum in eis populi multitudo ad divina convenerit; deinde verò ſemel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

§. 8. Quia verò difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit deferri, volumus, ut earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac parvo ſigillo Sanctæ Romanæ, et univerſalis Inquiſitionis, aut alicujus Prælati, vel Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, et extra ubique locorum adhibeatur, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo, etc.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimoquinto, Nonis Januar. Pontific. Noſtri Anno primo.

Anno à Nativ. Dom. 1586. Indictione 14. die verò 9. menſis Januarii, Pontif. SS. D. N D. Sixti Divina providentia Papæ V. Anno ſecundo retroſcriptæ literæ Apoſt. affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valvis ſeu portis S. Jo: Lateranen. & S. Petri Principis Apoſt. de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſt. & Aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſæ per nos Jo: Freile, & Nicolaum Tagliettum, SS. D. N. Papæ Curſores. Alex. Parabiacus Mag. Curſ.

IV. Aliàs CXIII.

Contra Aſtrologos Judiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut ejus conſanguineorum Judicia facere, necnon eos qui illos deſuper conſulere præſumpſerint, cum innovatione ſimilis Conſtitutionis Sixti Papæ V.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. — Edita Anno Domini 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroſo corporis carcere conſtrictus, ſuper aſtra ſe extollens, arcana in ſinu Divino recondita,& ipſis beatiſſimis Spiritibus ignota,nefaria curioſitate, non ſolùm explorare, ſed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioſo exemplo venditare præſumat.

§. 1. Hinc eſt, ut quamvis civilibus, canonicisque ſanctionibus,ac noviſſimè fel.record.Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper edita Aſtrologorum, Mathematicorum,Vaticinatorum,& aliorum qui eventura divinare, ſeu prædicere audent, quoſquè uti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimavit, illorum potiſſimum,qui de ſumma Reipublicæ, vel Principis ſalute judicia ferre præſumerent, ars, profeſſio, ſive exercitium gravibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus,nonnulli iniquitatis filii propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniventia audentiores facti vanamque fatidicorum æſtimationem aucupantes, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graveque Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis ſollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum novandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagentes, prognoſtica, & prædictiones verbo, vel etiam ſcripto edere non erubeſcunt.

§.2. Nos itaque pernicioſis hujuſmodi auſibus quantùm nobis ex alto conceditur obviam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet,pœnarum gravitate,& ſeverioris diſciplinæ fræno coercere volentes Motu proprio, & ex

certa

certa ſcientia,ac matura deliberatione noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtati plenitudine. Conſtitutionem per præfatum Sixtum prædeceſſorem deſuper,ut præfertur, editam, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus,confirmamus,& innovamus.

§. 3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumque Laicis cujuſcunque ſexus, conditionis, ſtatus, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis exiſtentibus, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ejuſque uſque ad tertium gradum incluſivè conſanguineorum, Mathematicos, Ariolos, Aruſpices, Vaticinatoreſve nuncupatos,vel alios Aſtrologiam judiciariam exercentes, ſeu aliàs quomodolibet profitentes de cætero conſuluerint, ſive deſuper eorum judicia, prognoſtica, prædictiones, ſeu præcognitiones, etiam ſibi oblatas receperint, illiſve quomodolibet uſi fuerint, vel illas penès ſe ſcienter retinuerint, aut alicui oſtenderint, necnon iiſdem Mathematicis, Ariolis, Aruſpicibus, Vaticinatoribus,ſive aliisAſtrologiam Judiciariam,ſeu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitentibus, qui Iudicia, Prognoſtica, ſeu præcognitiones,& prædictiones ſuper præmiſſis, etiamſi id non certo ſe affirmare proteſtentur,fecerint,ſive à ſe, vel ab aliis jam facta, ſed factas impoſterum penès ſe ſimiliter retinuerint, vel alicui dederint, ſeu oſtenderint, aut de eis quovis modo etiam improbando ſcripto, vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris latæ ſententiæ, ſed etiam uti læſæ Majeſtatis reis, ultimi ſupplicii, ac confiſcationis omnium bonorum ſuorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac devolutionis quarumcunque Civitatum,Caſtrorum,& locorum Iuriſdictionalium,& feudalium.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, aliiſque perſonis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis,ſeu Inſtituti, vel Militiarum quarumcunque, etiam Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſo-

lymi-

lymitani, aliiſque quomodolibet exemptis; ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubjectis, Regularibus utriuſque ſexus,ultra prædictas,etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Eccleſiaſticorum, etiam Monaſteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorũ quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa in poſterum obtinenda, ita quòd perſonæ Eccleſiaſticæ prævia illarum degradatione Curiæ ſeculari tradantur puniendæ, in Epiſcopali verò, Archiepiſcopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica, vel mundana quantumvis ſublimi, excellente,& ſpeciali nota digna, etiam ſuprema conſtitutis dignitate, eaſdem excommunicationis, ac privationis etiam regiminis,& adminiſtrationisEccleſiarum,& aliorum quorũcunque beneficiorum,& dignitatum quantumvis ampliſſimarum,& Patriarchali majorum,ac officiorum ſuorum, & inhabilitatis pœnas ipſo facto incurren. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium infligimus,& imponimus.

§. 5. Cognitionem autem cauſarum hujuſmodi quoad perſonas Eccleſiaſticas, tam ſeculares, quàm regulares, in Urbe noſtra,& illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicarium in ſpiritualibus generalem, necnon ejuſdem Urbis Gubernatorem, ac cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet inſolidum,extra verò Urbem, & diſtrictum prædictum in Provinciis Nobis,& Apoſtolicæ Sedi ſubjectis ad S.R.E. Cardinales in eiſdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos,ac Præſides in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutos pro tempore exiſtentes, in aliis verò omnibus, & ſingulis Provinciis, Regnis, Civitatibus,Oppidis,Caſtris, & locis,tam ſub noſtra, & dictæ Sedis, quàm cujuſvis alterius Principis ditione comprehenſis,privativè quoad omnes etiam Superiores Religioſorum, ipſiſque Superioribus penitus excluſis, ad Ordinarios locorum, ubilibet verò locorum etiam ad hæreticæ pravitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

§. 6. Mandantes dilectis filiis noſtris, & dictæ Sedis de

latere

latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidibus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſingulis, videlicet, in ſuis Civitate, & Diœceſi, & quoad loca intra fines alicujus Diœceſis, non tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diœceſum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò vero ad ea, quæ extra fines alicujus Diœceſis conſiſtunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinariis, ac etiam Inquiſitoribus prædictis, quatenus ad inſtantiam cujuſvis Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarum hujuſmodi cognitiones ſuſcipientes, prævia etiam avocatione à quibuſvis aliis ſupra non expreſſis, nec à Nobis ſpecialiter delegatis in cauſis ipſis modo præmiſſo procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii ſecularis.

§. 7. Inhibentes inſuper Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium Metropolitanum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prædictorum Superioribus Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne ſub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcunque per eos reſpectivè obtentorum, ac ſimiliter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vociſque activæ, & paſſivæ, necnon excommunicationis latæ ſententiæ eo ipſo incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, ſeu Vicelegatos, alioſque prædictos in cauſis hujuſmodi procedentes quoquomodo impedire, moleſtare, ſeu perturbare audeant, vel præſumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requiſiti, Religioſos ipſos, etiam ſi alicujus loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinariis, Legatis, ſeu Vicelegatis, ac aliis prædictis, ſeu quibus iidem mandaverint, conſignent cum ſcripturis, & actis ſi quæ facta fuiſſe reperiantur.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commiſſarios, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Præſidentes, necnon cauſa-

rum

rum Palatii Apoſtolici,& Curiæ ejuſdem Cameræ generalem Auditores,ac S.R.E.Camerarium,& alios Cardinales etiam de latere Legatos,necnon Vicecamerarium, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diſſiniri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra in numero ſeptuageſima, & aliis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis,ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Militiarum, Hoſpitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religioſorum,& piorum locorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica,vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Provinciis,Regnis,Civitatibus,Terris, Oppidis,Locis,Eccleſiis,Monaſteriis,Hoſpitalibus, & Militiis prædictis, & aliis piis locis, ac illorum Univerſitatibus, Capitulis, Superioribus, & perſonis in contrarium, forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus,& ſingulis,etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis,ſpecifica,expreſſa,& individua,ac de verbo ad verbum,non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret,eorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes illis, aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus,ceteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 10. Volumus autèm, quod præſentes literæ in valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe,ac Cancellariæ Apoſtolicæ,necnon in Acie Campi Floræ publicentur,& affigantur, quæ poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcunque tam in Statu noſtro

tem-

temporali, quàm extra eum, ubique locorum perinde arctent, & afficiant, ac ſi unicuique nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, innovationis, inflictionis, impoſitionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverint incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Kalendas Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno octavo.

In Dei nomine Amen Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, die vero decima menſis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus octavo, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copiis ad Baſilicas Eccleſiarum Sancti Ioannis Lateranenſis & Principis Apoſtolorum Urbis, & in Cancellaria Apoſtolica, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis conſuetis Urbis per nos Auguſtinum de Bolis, & Ioannem Radicam SS. D. N. Papæ Curſores.

Mathias Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, & publicus cultus, ſive uſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

CLE-

Ad futuram rei memoriam. Edita Anno Domini 1596.

CUm ſicut non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſtifideles ex diverſis Italiæ partibus, eorum patriis, ubi Vera, & Sancta, Catholica, & Apoſtolica Religio viget, & publicè prædicatur, diſcedentes abeant in longinqua loca, ubi non ſolùm hæreſes impunè graſſantur, ſed quod pejus eſt, Catholicæ Religionis uſus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, ut perſonæ ibi permanentes, etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen contra eorum pia deſideria, ſacroſanctæ Miſſæ Sacrificio, aliiſque divinis Officiis, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione in ſuarum animarum diſcrimen diutius carere.

§. 1. Quare nos, his, & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obviare cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, ut de cetero nullus Italus, ſive Mercator, ſive cujuſvis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido, ſeu loco, ubi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, ſeù Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua liberè, & ſine omni periculo palam, & publicè Celebrari, & audiri poſſint ſacroſanctæ Miſſæ, & alia divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cetera fieri, juxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

§. 2. Utque iidem Itali abſtineant à Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de ſacro fonte levari per hæreticos nō permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præſumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, neceſſitate ceſ-

ſante,

ſante, & ubi adſit copia Catholici Medici idonei, non utantur.

§.3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeù inhabitandum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinariis, vel Inquiſitoribus locorum à quibus ſerio admoneantur, ut in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtanter retinentes, & profitentes, piam, & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra jejunia ab Eccleſia præcepta religiosè colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fugitant, & evitent, ac ut ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem, ſeu teſtimonium ipſis Ordinariis, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant, ad quod, & nos dictos Italos tenore præſentium teneri, & obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

§. 4. Quòd ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere præſumpſerit, poſſit adverſus eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ pravitatis, uti de hæreſi ſuſpectum procedi.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

XXVIII.

Contra hæreticos in locis Italiæ, & Inſularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1622.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis cura, & ſolicitudine, Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas præſertim quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſervationem pertinent, quo ſuum perpetuũ ſortiantur effectum, & inviolabiliter obſerventur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compenſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Cum ſicut non ſine, &c. ut ſupra pag. 46.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcunque obſervationi quantum Nobis ex Alto conceditur providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris literas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innovamuus, ac inviolabiliter obſervari mandamus.

§. 3. Inſuper ne ullus hæreticus in locis Italiæ, & Inſularum adjacentium neque etiam ſub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, ſeù domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeù habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpectivè ſtatuimus, & ordinamus.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi

tioni noſtris hujuſmodi non parentes, ſeù contravenientes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis exiſtentes, juxta formam juris procedatur, & puniantur.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui hæreticos prædictos receptaverint, eiſque quoquo modo contra præſentium litterarum tenorem, favorem, opem, ſeù auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

§. 6. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 8. Volumus autèm, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Julii MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri IESV CHRISTI MDCXXII. Indictione 5. die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Gregorii divina Providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit, ad valvas Baſilicarum

 Sancti

Digitized by Google

Sancti Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ pravitatis, quomodolibet pertinentes.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1606.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente, provide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt, novis emergentibus rationibus, revocat, & immùtat, aliaque deſuper diſponit, & ordinat, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

§. 1. Dum ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuò valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinavit, & declaravit, quòd ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ pravitatis, tam generales, quàm in quibuſvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quovis modo privilegiatos, & exem-

exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſceptos, aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis hujuſmodi perventi non fuiſſent, juxta facultates officii Inquiſitionis ipſius pravitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos ſecundùm canonicas ſanctiones caſtigare, atque punire poſſent, & valerent, ac alias prout in literis ipſius Pii Prædeceſſoris latius continetur.

§. 2. Cum autem rerum uſu compertum ſit, occaſione præventionum hujuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minus cauſæ hujuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrũ noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia, & quæcunque privilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumque Ordinum, ſive Mendicantium, ſive Clericorum Regularium, cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumvis exemptorum, & quocunque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innovata, & quántumvis etiam longiſſimo tempore obſervata, cauſas ad dictum officium quovis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeù in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo caſſamus, revocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ut de cetero quovis quæſito colore, vel prætextu præventionis, vel conſuctudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeù cognoſcendi, an delationes hujuſmodi calumnioſæ ſint, necne,

in eiſdem cauſis,tàm motis, quàm movendis,quoquo modo ſe intromittere, ſeù immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare,proceſſus conficere,cauſas ipſas cognoſcere,definire,vel terminare minime audeant, ſeù præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expreſsè mandantes, ut ipſi Religioſi poſſint,& debeant omnes,etiam Ordinum hujuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus libere denunciare, abſque eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare, audeant, ſeù præſumant.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes, & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis hujuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcunque Religioſos, ut præfertur exemptos, motas, & pendentes,ad nos harum ſerie avocamus, eaſque omnes in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius pravitatis Inquiſitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus.

§. 5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, ut omnes proceſſus, & acta cauſarum hujuſmodi,Inquiſitoribus, ſeù Ordinariis prædictis reſpectivè remittant, & conſignent;nec non Profeſſores,Fratres,& Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos,vel ſuſpectos,etiam in viſitatione eſſe noverint, abſque alia conſultatione cum propriis Superioribus facienda,eiſdem Inquiſitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus reſpectivè denuncient.

§. 6. Quòd ſi Generales, aliique prædicti præſentibus literis non paruerint, eos omnes privationis quarumcunque dignitatum, ſeù Prælaturarum,vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officii ſtatutas,& inflictas pœnas, aliaſque cen-

ſuras

ſuras Eccleſiaſticas etiam excommunicationis majoris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

§. 7. Necnon præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicunque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, ſeù honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper, & perpetuò validas efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac de omnibus inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

(*Edita Anno Domini* 1574.) §. 8. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & Inſtitutorum quorumcunque juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quovis modo conceſſis, & confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis, & innovatis, quibus ac aliis omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habendæ, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores pro plenè, & ſufficienter præſenti-

bus

Digitized by Google

bus expreſſis, & totáliter inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, & ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 9. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat,illas in valvis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac Acie Campi Floræ de more,affigi,& publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem hujuſmodi omnes, & ſingulos quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent, & afficiant,ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis,& ſigillo alicujus Prælati, ſeù perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem in judicio,& extra,ubique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ, & nihilominus, ut ad majorem notitiam ſingulorum, & quorumcunque Religioſorum prædictorum præſentes deveniant, etiam volumus, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, ut in primis proximis futuris Capitulis, ſeù Congregationibus, Provincialibus, vel Generalibus cujuſcunque Provinciæ, tam in Italia, quàm extra, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant, & procurent,

§. 11. Nulli ergo,&c.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalend. Septembris, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Nativit. Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Pauli

Pauli divina Providentia Papæ V. Anno ſecundo, die verò tertia menſis Octobris ſupradictæ literæ Apoſtolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Ioannem Baptiſtam Menochium, ejuſdem Sanctiſſimi D.N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XCVII.

Innovatio Conſtitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impoſitióque majorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini *1616.*

REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito divina diſpenſatione vices gerentes in terris, ex muneris noſtro debito, pacis, & concordiæ inter Chriſti fideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ aliis in viam pacis dirigendis, & in unitate Spiritus continendis ſunt præpoſitæ, conſervationi ſedulo invigilare cupientes, ea quæ à prædeceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidiis, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minime obſervari, aut variis modis eludi dignoſcuntur, ut inviolata ſerventur, opportunis remediis, quantùm cum Domino poſſumus providemus.

§. 1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum, accepto quòd non-

nonnulli diverſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publicè per diverſas Civitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prædicare non ceſſabant, omnes illos,qui tenebant,aut aſſerebant glorioſam,& immaculatam Dei Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos,ejuſdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes,audientesque ſermones illorum, qui eam ſine hujuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, graviter peccare, ſed, & prædictis prædicationibus non contenti,confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus, & prædicationibus non levia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora merito exoriri formidabantur in dies,idem Sixtus prædeceſſor hujuſmodi temerariis auſibus, & perverſis aſſertionibus,& ſcandaloſis, quæ exinde in Dei Eccleſia exoriri poterant, obviare volens, hujuſmodi aſſertiones Prædicatorum eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent,eos qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſervatam fuiſſe, propterea alicujus hæreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujuſmodi officium Conceptionis celebrantes, ſeu hujuſmodi ſermones audientes alicujus peccati reatum incurrere, utpote falſas, & erroneas,& à veritate penitus alienas, editoſque deſuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobavit, & damnavit,ac ſtatuit, & ordinavit, quod Prædicatores verbi Dei, & quæcunque alii cujuſcunque ſtatus, gradus, aut ordinis,& conditionis eſſent,qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu aliàs quomodolibet affirmare, hujuſmodi ſic per eum improbatas, & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent,à qua ab alio quàm à Romano Pontifice,niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & cenſuris ſubjecit eos, qui auſi eſſent

aſſe-

aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet à Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

§. 2. Hanc verò Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innovavit.

§. 3. Ac deinde ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinavit, & mandavit, quatenus nemo cujuſcunque ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiſcua virorum, & mulierum multitudo convenire ſolet, de hujus controverſiæ alterutra parte diſputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cujuſvis pietatis, aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere, vel dictare peæſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à divinis, abſque nova declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocumque præterea gradu, ſive dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo jure privatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſive abſolvi non poſſet; & nibilominus aliis pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſuræ infligendis ſubjectus eſſet, prout ſubjecit.

§. 4. Ceterùm quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non eſſet, oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ diſputationibus, ſive generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi alias intereſſent qui rem capere poſſent, nec ſcandali ulla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere; & argumentis utramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſervarenturque illa omnia, quæ à dicto Sixto prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingu-

ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innovanda, & innovavit, prout in Sixti, & Pii prædeceſſorum literis deſuper confectis plenius continetur.

§. 5. Verùm licèt hæc providè ſtatuta ſint, nihilominus ſicut accepimus, nonnulli in diverſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſentionum hujuſmodi, jampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurarent, indeque contentiones, & rixæ non ſine Dei offenſa, & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportunè provideatur.

§. 6. Quamobrem Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſciẽtia, at matura deliberatione noſtris, conſtitutionum Sixti, & Pii prædeceſſorum hujuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & etiam quo ad earum pœnas quaſcumque etiam abſolutionis reſervationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cujuſcumque tam Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſariò facienda mentio, obſervari præcipimus, & mandamus donec à Romana Apoſtolica Sede hujuſmodi controverſia fuerit diffinita.

§. 7. Ac prætereà ſi quis quovis modo contravenerit, præter ſupradictarum Conſtitutionum pœnas reſpectivè ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi, ſeù docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & paſſiva in quibuſcunque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, privatus exiſtat, necnon ad concionandi, & publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimilitèr ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, à quibus nonniſi à Nobis ipſis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolvi, ſeù ſuper iis di-

diſpenſari poſſit, & nihilominùs aliis pœnis noſtro, & eorumdem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubiiciatur, prout eum ſubiicimus per præſentes.

§. 8. Et contra hujuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, ut præfertur, tam Epiſcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſeverè animadvertant. Nos enim iis, & eorum cuilibet, contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem iiſdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eoſque, ut præfertur procedere, inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

§. 9. Non obſtantibus omnibus iis, & ſingulis, quæ tam Sixtus, quàm Pius prædeceſſores prædicti in literis ſuis hujuſmodi, voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 10. Et ne præmiſſarum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd præſentes literæ, ſeu illarum exempla, ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

§. 11. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberentur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Julii, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquinta, die verò nona menſis Iulii, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Pauli divina Providentia Papæ V. Anno duodecimo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ per me Auguſtinum Bracherium Curſorem. *Silverius Ponticulus Mag. Curſ.*

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi Beatam MARIAM Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinalis coram SS D.N D. Gregorio divina Providentia Papa XV. ac Illuſtriſs. & Reverendiſs. DD S.R.E Card. adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis feria 3. die 24. Maii Anno à Nativitate Domini noſtri Ieſu Chriſti 1622.

Sanctiſſimus Dominus Noſter auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum Cardinalium, contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. ejus Prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicet.

Sanctiſſimus Dominus noſter, poſt longam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem

tem

tem Generalium Inquiſitorum ; re accuratè ; ac diligentèr perpenſa, providè conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione fel. record. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiſſimæ Virginis MARIÆ pro ſubmovendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, à Sacra Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia Conſtitutione ſa. mem. Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas Sua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſervatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quòd ſcilicèt fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones. Propterea volens hujuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris providere; decrevit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcepit omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & aliis quibuſcumque, tam Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiam ſi ſpecialis ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſariò mentio facienda, ut in poſterum, donec articulus hujuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & aliis quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum, & ſua, ipſo facto incurrendis: Per hujuſmodi tamen proviſionem Sanctitas Sua non inten-

intendit reprobare alteram opinionem,nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita. Ulterius ſub eiſdem cenſuris,& pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicèt quòd non fuerit concepta cum peccato originali,in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeù tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandavit, ut extra hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exactè obſerventur perindè, ac ſi præſens decretum non emanaſſet. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus,& aliis omnibus in contrarium facientibus,&c.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex ejuſdem cauſis ad evitanda ſcandala, diſſenſiones, atque diſcordias in populo Chriſtiano,quæ pari ratione oriri poſſunt, &, ut accepit,in aliquibus Regionibus jam ortæ ſunt ex ſermonibus privatis, occaſione aſſertionis affirmativæ,extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, ne de cetero, donec articulus hujuſmodi à Sede Apoſtolica diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis privatis audeant aſſerere,quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, ſeù tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu,& terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel.record. Pauli V.& hoc ſuo decreto diſpoſita.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expreſsè mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujuſmodi decretis non

ad-

adverſantur conſtitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pii V ac Pauli V. ejus Prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obſerventur perindè, ac ſi hujuſmodi decretum non emanaſſet.

§. 4. Et inſuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Eccleſia de Beatiſſimæ Virginis Conceptione Feſtum ſolemnitèr, & Officium celebret, omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quàm cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularibus mandat, ac præcipit, ut in Sacroſancto Miſſæ ſacrificio, ac Divino officio celebrandis, tam publicè, quàm privatim, non alio, quàm Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præfato decreto ſuorum Prædeceſſorum ipſo facto incurrendum. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabilitèr obſervari.

§. 5. Non obſtantibus in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus.

§. 6. Volens, & decernens pro obſervatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra hujuſmodi tranſgreſſores etiam Regulares, cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, tam Epiſcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſeverè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demùm, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quòd præſens decretum, ſeù illius exem-

exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent;quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ,vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S.R.& Univerſ. Inquiſ.Not.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo indictione quinta, die verò ſecunda menſis Junii. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo: ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum SS.D.N.Papæ Curſ.

Octavius Spada Magiſt. Curſ.

XXVII.

Revocatio quarumcunque conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. Eccleſiæ Cardinalibus,& eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ Divina providentia conſtitutus,gratias, & indulta à ſe, & prædeceſſoribus ſuis conceſſa, juſtis interdum ſuadentibus

bus cauſis, juxta creditum ſibi Paſtoralis officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula indulta, facultates, privilegia, gratias, & conceſſiones quaſcumque ſpirituales, & Eccleſiaſticas, tàm ad forum interius, quàm ad exterius ſpectantes, ac tàm ad ſupplicationem partium, quàm motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus à Sede Apoſtolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de neceſſitate exprimenda cauſa, quibuſvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis JESV, ac Congregationibus quibuslibet, ſive eorum, & earum reſpectivè Propoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè ſubjectis, cujuſcũque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regum conceſſas in iis, videlicet quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut revocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem iis de cetero uti ullo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendum eſſet, decernimus, & declaramus.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis conceſſionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S.R.E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcunque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel aliis factis, & de quibus iidem

S.R.E. Cardinales teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

§. 3. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes,ſeu habere prætendentes;ad hoc vocati, & auditi non fuerint,de ſubreptionis,vel obreptionis vitio, ut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari,redargui jure,vel in controverſiam revocari,ad terminos juris reduci, aut adverſus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas,& efficaces exiſtere,& fore,ſuoſque plenarios,& integros effectus ſortiri,& obtinere.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios,& delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales,etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis alitèr judicandi,& interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus,& Congregationibus prædictis,eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis,aliiſque efficacioribus,& inſolitis clauſulis, ac irritan.& aliis decretis in genere, vel in ſpecie,ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis,confirmatis,& innovatis.Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua,ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi,præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis,& ad verbum inſertis habentes,iſtis

aliàs

aliàs in ſuo robore permanſuris ; hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 7. Quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulii MDCXXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. anno ejus ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicarum ſancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem. *Octavius Spada Magiſt. Curſ.*

Extenſio Conſtitutionis recol. mem. Gregorii Papæ XV, revocatoriæ conceſſionis vivæ vocis oraculo factarum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1631.

ALiàs fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter,

ut

ut ſubnaſcentibus jugiter variis difficultatibus, & abuſibus ex privilegiis à Sede Apoſtolica vivæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obviam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis videlicet GREGORIUS Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ. Reliqua vide ſup. fol. 64.

§. 1. Cum autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas, ſæpe ab his in quorum favorē emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantùm cum Domino poſſumus his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de conſilio nonnullorum venerabilium fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium hujuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus.

§. 2. Omnia, & ſingula privilegia, facultates, licentias, & gratias quaſcunque per Summos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Provincialibus, ceteriſque Superioribus, & perſonis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſivè Secularibus, ſivè Regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societatis JESU, aut ejus Clericis, ſeu Presbyteris, aliiſque perſonis prædictis quacumque de cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cetero revocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nulli-

que

que prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

§. 3. Prætereà, ut preſentes literæ omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quanto citiùs innoteſcant, omnibus, & ſingulis Generalibus, & aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Inſtitutorum, ſub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & paſſivæ pœnis ipſo facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut infrà tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos, omnes, & ſingulos Provinciales eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Inſtitutorum, de eiſdem præſentibus literis certiores faciant, earumdemque præſentium exemplaria illis tranſmittant, qui quidem Provinciales ſub eiſdem pœnis teneantur ſingulis Superioribus, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularum præcipere, ut eaſdem præſentes ſubditis ſuis, ut moris eſt, publicent,

§. 4. Decernentes, præſentes literas etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, ſeù alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, ſivè adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritũ, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præinſertis literis hujuſmodi, ac

Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenùs opus ſit, etiam Regula Noſtra de non tollendo jure quæſito, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenore, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti, derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis habentes, ſpecialitèr, & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus autèm, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes literæ, ſivè illarum exempla ad valvas Baſilicarum prædictarum, & in Acie Campi Floræ hujuſmodi ſimiliter affixæ, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xx. Decembris MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono. *M. A. Maraldus.*

Die, & Anno ſupradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum, ac in Acie Campi Floræ, aliiſque locis ſolitis, &

con-

conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Selmanum, Sanctiſſ. D.N. Papæ Curſ.

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Domini 1623.

APoſtolatus Officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, divina providentia commiſſum poſtulat, ut ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, ubi Divina gratia illæſa viget, conſervetur, & ubi reſtitutione indiget, reſtituatur.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros hujuſmodi legendi nimis excreverint: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in poſterum quàm cautiſſimè licentiæ hujuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcũque perſonis cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus etiam per literas Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tàm per literas in forma Brevis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, ſeù prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab ha-

bentibus à Nobis,vel ab eis facultatem,& auctoritatem conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis habentes,tenore præſentium revocamus,caſſamus, & annullamus, ac pro revocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

§. 2. Quinimmò libros per licentias hujuſmodi permiſſos legentes,aut habentes,pœnas in ſacris Canonibus,Conſtitutionibus Apoſtolicis,& Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, ut præſentes literæ poſtquam in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe,& Cancellariæ Apoſtolicæ,necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint,infrà duos menſes ex tunc proximos,omnes, & ſingulos,ad quos ſpectat, arctent,& afficiant,perinde ac ſi unicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent, quodque dictis duobus menſibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quanto citiùs comburere debeat,deferre,qui aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciverint, eos denunciare teneantur, neque de cetero ſimiles licentiæ niſi à Congregatione Sancti Officii,quæ ſingulis hebdomadis coram nobis haberi ſolet, concedantur.

§. 4. Ac quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur,ſi forent exhibitæ,vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Decembris MDCXXIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio Indictione ſexta,die vero ſecunda menſis Januarii Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno

ejus

ejus Secundo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum SS.D.N.Papæ Curſ.

Octavius Spada Mag.r Curſ.

V. Aliàs CXIV.

Revocatio licentiarum quorumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Domini 1631.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Divina providentia commiſſum poſtulat, ut ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi divina gratia illæſa viget, conſervetur, & ubi reſtitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, & ſicut accepimus, nimis exceſſiva ſit, hujuſmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in poſterum quam cautiſſimè licentię hujuſmodi concedantur, quantùm cum Domino poſſumus, providere volentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, ſeù per Conſtitutiones Apoſtolicas, etiam ratione Aſtrologiæ judiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis Laicis, & Eccleſiaſticis,

tàm

tàm Secularibus, quàm Regularibus cujuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti exiſtentibus, ac quacunque dignitate, etiam Eccleſiaſtica fulgentibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, ac per literas Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocunque, & ex quacunque cauſa, tàm in forma Brevis, quàm aliter quomodocunque à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeù à quibuſcunque aliis à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus; non tamen à Nobiſmetipſis per literas Apoſtolicas etiam in forma Brevis, ſeu Chirographum manu noſtra ſignatum, conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, revocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro revocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullaque ſuffragari.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, ut præſentes literæ poſtquam valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos citra montes, ultrà verò montes, infrà quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi unicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent; quodque dictis duobus, & reſpectivè quatuor menſibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciverint, eos denunciare teneantur, neque de ceterò ſimiles licentiæ niſi à Congregatione ſancti Officii, dum ſingulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per nos etiam in eadem Congregatione ſpecialitèr deputandis concedantur.

§. 4. Ac

§. 4. Ac quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno octavo.

Die, & Anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ literæ per earum affixionem ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ, aliiſque locis ſolitis, & conſuetis, ut moris eſt per me Andream Scalmanum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus, deſuper proponẽdis, recipienda, & oſſervanda, ſive eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria v. die 13. Martii Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti. M.DC.XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Urbano Divina Providentia Papa VIII. ac Illuſtriſſimis, & Reverendiſſ. Dominis S.R.E. Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem

Inqui-

Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animadvertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidiè irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, & ſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Eccleſiis, aliiſque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, ſeù ſplendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia, D E O per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§. 1. Volenſque proinde hujuſmodi abuſibus, pro debito officii paſtoralis, occurrere, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis Dominis Cardinalibus, contra hæreticam pravitatem in univerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa, declaravit, ſtatuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum ſanctitatis, ſeù martyrii fama [quantacumque illa ſit] defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, ſeu privatis, vel Eccleſiis tàm ſecularibus, quàm regularibus, cujuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede Canonizentur, aut Beati declarentur, & [ſi quæ appoſitæ ſunt] amoveantur, prout eas ſtatim amoveri mandavit.

§. 2. Ac pariter imprimi de cetero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, ſive Martyrii fama, vel opinione [ut præfertur] celebres è vita migraverint,

geſta,

geſta, miracula, vel revelationes, ſeu quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus, à DEO accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tàm gravi committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, ejuſque reſponſum expectet: Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus hactenus ſine recognitione, atque approbatione hujuſmodi, impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatque Sua Sanctitas,

§. 3. Ad horum hominum ſepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque Imagines, ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, aut affigi, & lampades, ſive alia quæcumque lumina accendi, ſine recognitione ab Ordinario omninò, prout ſupra facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda.

§. 4. Declarans, quòd per ſupraſcripta, præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii coluntur.

§. 5. Ut autem præmiſſa diligentius obſerventur, univerſis; ac ſingulis, tàm Ordinariis, quàm hereticæ pravitatis Inquiſitoribus diſtrictè præcipit, ut in ſua quiſque Diœceſi, vel Provincia ſedulò pervigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliavè contra ſuperius diſpoſita, fiant.

§. 6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, privationis ſuorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, necnon, & ſuſpenſionis à divinis: ſi verò Clerici ſeculares privatio-

vationis pariter ſuorum officiorum,ſuſpenſionis à divinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum,executioneque ſuorum ordinum reſpectivè, aliiſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§. 7 Qui autem libros impreſſerint,aut Imagines pinxerint, ſeu ſculpſerint, quoquo modo effinxerint, vel formaverint,ceterique Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis,aliiſque etiam corporalibus pœnis,juxtà criminis gravitatem eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur.

§. 8. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

§. 9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi.voluit, ut Decretum hujuſmodi,ſeu illius exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet.

§. 10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Jo: Antonius Thomaſius S.Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus ſecundo die verò quarta menſis Aprilis ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſ.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

Prohi-

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubjecto libros ab eis ubicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam abſque Ordinarii,& Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria v. Die 18. Septempris, M.DC,XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Domino Urbano Divina Providentia Papa VIII., ac Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officii corrigere volens abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubjecto exiſtentium, qui libros à ſe cõpoſitos extrà præfatum Statum abſque ulla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci ubi degunt,approbatione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit, & decrevit, ut in poſterum nemo in Statu prædicto degens, cujuſvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quavis materia tractantes,& ubicumque compoſitos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi,& Reverendiſſimi Domini Cardinalis Sanctiſſimi Domini Noſtri Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii ſi in Urbe, ſi verò extrà Urbem exiſtat, ſine Ordinarii, & Inquiſitoris loci illius, ſive ab iis Deputatorum facultate,& licentia operi præfigenda,

§. 2. Li-

§. 2. Libros autem quos contra præſentis decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc prohibet,& pro expreſſè prohibitis haberi vult,& mandat. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus,&c.

Jo: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſit. Not.

Anno milleſimo ſexconteſimo vigeſimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Urbani Divina Providentia Papæ VIII Anno ejus tertio die verò tertia menſis Octobris, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis Urbis per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſſimi D.N. Papæ, & Sacræ Romanæ Inquiſitionis Curſorem.

Sanctiſſimi Domini Noſtri URBANI Papæ Octavi declaratio, quòd Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialiter excipiantur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Domini 1631.

Cum ſicut accepimus Sancti Benedicti, Ciſtercin., Præmonſtraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., Societatis JESV, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeù prætextu privilegiorum, & indultorum ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus Socie-

Societatibus, & Inſtitutis, ab hac Sancta Sede Apoſtolica, tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter conceſſorum in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cetero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa mentio fiat.

§. 1. Nos qui inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio jugiter incumbimus, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica Fides ubique gentium conſervetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio providere volentes, ut tot, tantæquæ Conſtitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præſertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiuſque propagationem, & Officii Sanctæ Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cetero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugiis, & impedimentis ad majorem DEI gloriam, ſanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem, debitum, ut par eſt, ſortiatur effectum, necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinariis, & cautelis quomodolibet, & ex quacunque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore juris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo, ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

§. 2. Quod quævis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus fidem Catholicam, illiuſque propagationem, Sanctæ Inquiſitionis Officium præfatum, præſertim quoad

ea,quæ in Congregationibus Sancti Officii,& Propagandâ Fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tàm Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., & Societatis JESU præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum,Congregationum,Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omninò comprehendant,perindeac ſi præfati, & alii quantumlibet privilegiati in eis nominatim expreſſi fuiſſent;edendæ verò in poſterum per Nos,& Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros,tàm in favorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & Sancti Officii Inquiſitionis præfati,quàm ſuper quacumque alia re, negotio, ſeù materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes hujuſmodi ſimiliter omninò comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores, niſi in edendis Conſtitutionibus hujuſmodi ſpecialitèr, & expreſsè excipiantur, etiamſi ipſi privilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque privilegia,gratiæ,& indulta,à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcunque tenoribus, & formis,ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus,& aliis decretis,etiam Motu,ſcientia,ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus,& conſiſtorialitèr etiam contemplatione,vel ad inſtantiam Imperatoris,Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet conceſſa reſpectivè ſint,quorum,ſeu quarum vigore,vel prætextu ſint excepti, ſeù ſe minimè comprehendi prætendant in Conſtitutionibus Generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3. Præſentes verò literas,omniaque,& ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum,& Inſtitutorum hujuſmodi profeſſores,vel alii quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati,& auditi,ac cauſæ

pro-

propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeù aliàs juſtificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis etiam quantumvis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium, gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

§. 4. Sed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 5. Non obſtantibus regula noſtra de jure quæſito non tollendo, ac quibuſvis aliis cõſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon tàm Sancti Benedicti, Ciſtercieñ, Præmonſtrateñ, Sancti Antonii de Sancto Antonio Vienneñ, & Societatis Jesu præfatorum, quàm quorumcunque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibuſvis aliis privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nun-

cupatis eiſdem Ordinibus, Cōgregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monaſteriis, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in cōtrarium præmiſſorum quomodolibet cōceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumq; totius tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, nō autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habēda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervāda foret, illorum omniū, ſi ſingulorum tenores pręſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quòdque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Ioannes Lateraneñ, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die quinta Novembris M. DC. XXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ literæ ad valvas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, & conſuetis, ut moris eſt, per me Andream Scalmanum SS. D. N. Papæ Curſ.

Feria

Feria v. Die 8. Iulii 1660.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctam Mariam Majorem coram Sanctiſs. D. N. D. Alexandro Divina providentia Papa VII ac Eminētiſs. & Reverendiſs. DD. S. R. E. Cardinalibus in univerſa Republica Chriſtiana contra hæreticam Pravitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

LIcèt aliàs per conſtitutionem fel. record. Pauli V. emanatam ſub die prima Septembris M.DC.VI. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit diſtrictè prohibitum Superioribus Regulariũ, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut conſuetudinis, & præſcriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in cauſis ad Sanctum Officiũ ſpectātibus, ſe quoquomodo intromittere, aut immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas cognoſcere, aut terminare audeant; imò ex ejuſdem Conſtitutionis diſpoſitione eiſdem fuerit graviter injunctum, aut ſuos ſubditos, ac religioſos, quos hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos noverint, abſque alia conſultatione cum propriis ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quavis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient.

§. 1. Nihilominus animadvertens Sanctiſſimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationē; adeò ut nedū ſuos ſubditos nō denuncient, verùm etiam fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denūciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia, ad id faciendum, aut deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperam inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententiis confirmare tentantes, eoſdem in maximum

ximum fidei diſcrimen ob onere denunciandi retrahere conentur.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abuſum hujuſmodi ex ſui paſtoralis officii debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis votis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum Cardinalium adverſus hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum, innovans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus ſit, eam declarans.

§. 3. Hoc præſenti decreto diſtrictè præcipit, & mandat omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpoſitis, aliiſque ejuſmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti, ſivè Mendicantium, ſivè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorūcumque, etiam Societatis JESV, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, ut omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoſcumque Religioſos, tàm ſibi ipſis ſubditos, quàm non ſubditos, cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hæreſi quomodocumque etiam levitèr ſuſpectos, deferant, & judicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenùs in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quovis modo ſivè directè, ſivè indirectè avertere, retrahere, diſſuadere; imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, ut ipſi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Chriſtifideles, etiam Confratres ſuos ad parendum paritèr hortentur, & ſuadeant, rejectis penitùs hujuſmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, tanquam pernicioſas, temerarias, & non conſi-

ſtentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobavit, & reprobat.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deficiunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis ejuſdem, alteriuſve Ordinis, aliiſve quibuſcumque perſonis de fide ſuſpectis, ceteriſque petentibus conſilium in materiis ad Sanctum Officium ſpectantibus, itaut nedum ipſimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abſtineant; verùm etiam multoties ab eisdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliovè prætextu.

§. 5. Propterea à idem Sanctiſſimus declaravit præfatos ſubditos abſque ulla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos ejuſdem Ordinis, & Religionis, noverint eſſe de fide quomodolibet etiam leviter ſuſpectos.

§. 6. Ac propterea eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, ut ſuprà, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tàm Superiores, quàm Subditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec non privationis quarumcumque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, aliiſque Sanctitatis Suæ, ac ſucceſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſervavit.

 §. 7. Et

§. 7. Et ne præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mādavit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, ut ſupra reſervatis; ut Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio ſui Ordibis, Decretum hoc ſemel ſaltem ſingulis annis Kalēdis Martii in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr convocato, legi curent unà cum aliis Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad ſanctum Officium Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentibus quotannis legi ſolitis, juxtà Decretum fel. record. Urbani VIII.

§. 8. Et inſuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſerventur, itaut ab iiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant.

§. 9. Deque hujuſmodi lectione, & commonitione publico documento ab iiſdem Superioribus Conventus, vel Domus ſubcripto, unaque ab aliis duobus Religioſis ejuſdem Domus, vel Conventus ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Urbe, vel locorum Inquiſitores, ubi ſunt.

§. 10. Statuitque prætereà Decretum hoc, ſeù illius exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes ubique exiſtentes arctare, & afficere, ac ſi unicuique perſonalitèr fuiſſet intimatum.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno à Nativitate Domini Noſtri IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo, Indictione decima tertia, die verò vigeſima quarta menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Alexandri, Divina Providentia Papæ VII. Anno ejus Sexto, ſupradictum Decretum

cretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicarum S.Petri de Vrbe,necnon ad Valvas Palatii S.Inquiſitionis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Hieronymum Maſcellam ejuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XXVIII.

Conſtitutio de Largitione munerum utriuſque ſexus Regularibus interdicta.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. — Edita Anno Domini 1594.

Ad perpetuam rei memoriam.

REligioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt,ut ad eas conſervãdas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, magnam jure optimo diligentiam ſemper adhibuerint:Nã cum ea ſit rerum humanarum cõditio,& natura, ut etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim Dæmonis aſtutia, paulatim deficiant,ac niſi cura pervigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laboravit, ut Regularium Ordinum diſciplina,aut labefactata in priſtinum reſtitueretur,aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita,integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem Officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) divina adjutrice gratia, cupimus imitari.

§. 1. Qua-

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſvis hominibus quavis ex cauſa ſæpè tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcavere ſtudentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione univerſis, & ſingulis cujuſcumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeù cujuſvis Congregationis, Societatis, & Inſtituti [non tamen Militiæ] Regularibus perſonis utriuslibet ſexus omnem, & quamcumque largitionem, & miſſionem munerum penitus interdicimus.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conventus, & Congregationes, tàm ſingulorum Conventualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Provincialia, aut Generalia cujuslibet Provinciæ, ſive univerſi Ordinis, Societatis, aut Inſtituti: eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcumque Officiales, & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujuſmodi Superiores quaſcunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conventuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcũque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam majores Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quovis titulo Præſidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm Locorum Ordinariis, ſeù quibuſvis Superioribus ſubjectas utriuslibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occultè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quovis Statuti, vel conſuetudinis, ſeù verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa niſi in generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione, re maturè

diſcuſ-

diſcuſſa, unanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

§. 3. Id autem ita abſolutè,& generatim vetitum intelligatur, ut neque omninò fas ſit quicquam donare, tàm ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſive eleemoſynis, aut ſubſidiis certis, vel incertis, ordinariis, ſeù extraordinariis, menſæ, ſeù maſſæ communis, vel cujuſvis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeù quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecuniis, etiam, quæ à ſingulis quovis modo acquiſitæ in commune conferendæ omninò ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan privatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à piis Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeù quoquomodo per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponant per Superiores conceſſæ fuerint: Præterquam leviora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad devotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula communi tantùm, nunquam verò particulari nomine [ubi Superiori de conſenſu Conventus videbitur] tradenda.

§. 4. Sed, & hujuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis utriuslibet ſexus non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

§. 5. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit, cujus perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario,

rio, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus Regularis, Tonſuræ aut Profeſſionis Monialium, tàm ſibi ſubditarũ, quàm non ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Provinciali, aut cujuſvis Monaſterii, Prioratus, Domus, aut cujuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Itaut inter ipſos quoque Religioſos [ne prava ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut benevolẽtiam aucupetur] quęcumque largitio aut donatio munerum [niſi rerum minutarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum] ſit penitus interdicta.

§. 6. Inſuper prohibemus, ne unquam eiſdem Regularibus liceat ullas pecunias quoquomodo erogare in alicujus etiam Benefactoris, ut Protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiq; animi teſtificationem, ſeù pro prædictis perſonis quavis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opipare excipiendis, ſeù pro quibuſvis conviviis eiſdem, aut cujus alteri quacunque occaſione, vel cauſa exhibendi, vel pro cõmeſſationibus, aut compotationibus quibuſvis perſonis, tã ejuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſterii, Domus, aut Loci, quàm extraneis largiẽdis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis intra Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, ſeù pias, vel extra eas, in quibuſvis publicis, aut privatis ſacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sãctarum vita, aut res piè geſtæ, etiam in memoriã Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, vt alias in prædictis, ſive in quibuſvis rebus ſupervacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Niſi re ipſa pro divino cultu, & veris Chriſti pau-

perum

perum indigentiis, ſervato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione de conſilio, & conſenſu Superiorum ſublevandis; aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulũ Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus ſumptus hujuſmodi fiant.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apoſtolica doctrina, ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo ſi qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis, ſtatutis, aut cõſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum, aut Regularium hujuſmodi locorum, aut ex teſtorum, vel donantium voluntatibus, ſive aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (ut decet) integrè in uſus pios hoſpitalitatis hujuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſterio, ſeù locis deſerti, & ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio imprimis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſive alias ex devotionis, aut neceſſitatis cauſa eo divertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaq; & ferculis communibus, nequaquam à ceteris diſtinctis contentos eſſe. Verùm omnino ipſi Regulares in hoſpitibus hujuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, aut in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

§. 10. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm ut ſuperius dictum eſt, vel Clericus ſecularis, vel regularis quocũque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Provincialis, aut Monaſterii, Domus, vel Loci cujuſlibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri utriuslibet ſexus quicquam contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem recipiat.

§. 11. Quod

§. 11. Quòd ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali, Provinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo, vel Congregatione; ſive ab univerſo Ordine, & Religione, quicquam receperint, id quod acceperint ſuum non faciant. Verùm ipſo facto abſque aliqua monitione Judicis, decreto, ſentẽtia, aut declaratione ad illius reſtitutionem omninò in utroque foro teneantur: adeo, ut reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolvi poſſint.

§. 12. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non privatim ei Religioſo, qui donavit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri Loco de cujus bonis facta eſt largitio, vel ſi non, de ejus bonis donatum eſt in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel univerſi Ordinis, ſeù Religionis donatio facta extiterit; pariter communi menſæ, aut maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur; ita ut nec qui donavit, nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, vel ut in pauperes eroget concedere quoquo modo poſſit.

§. 13. Quòd ſi quis ſupradictis Regularibus utriuslibet ſexus cujuſcumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum exiſtentibus cunjunctim, cum ceteris, ſeù diviſim noſtrarum hujuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, juſſionum, decretorum, mandatorum tranſgreſſor fuerit, ſtatuimus, ut omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipſo privatus, ac ad illa, & alia ſimilia, vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea privationem vocis activæ, & paſſivæ abſque ullo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat, necnon ultra hujuſmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tàm per viam denunciationis, accuſatio-

nis,

nis,aut querelæ,quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque ſuppliciis affici debeat.

§. 14. Pœnis aliis à Jure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cujuſvis Ordinis, Congregationis, Monaſterii, Domus, aut Loci, ſtatuta, vel conſuetudines contra perſonas aliquid præmiſſorum committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

§. 15. Quocirca univerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus Locorum ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, ſeù Provincialibus, ceteriſque ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præſentem Conſtitutionem firmiter, & inviolatè obſervari, & contra inobedientes, vel tranſgreſſores condignis pœnis animadverti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc [ſi opus fuerit] auxilio brachii ſecularis.

§. 16. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum Collegiorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenus præmiſſis in aliquo adverſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 17. Volumus autem, ut præſentes literæ in Valvis

San-

Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodque earum exempla, ſeù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujuſque Regionis ſermonem verſa) & à Loci ordinario, qui id quamprimum fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſive Congregationibus cujuſque earum alta, & intelligibili voce legantur.

§. 18. Et nihilominus poſt ſexaginta dies à die publicationis (ut præfertur) in Romana Curia facienda unumquemque citra montes, ultra montes verò poſt quatuor menſes, perinde arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos juratæ fuiſſent.

§. 19. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis manu Notarii publici ſupſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverint incurſurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, tertiodecimo Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri Anno Tertio. L. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexiis.

Regiſtrata apud Marcellum Secretar.

In

In Nomine, & à Nativitate Domini milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, Indict. ſeptima, die verò ſecunda menſis Julii; Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Clementis Divina Providentia Papæ Octavi, Anno Tertio. Retroſcriptæ Literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis & conſuetis per nos Proſperum Spada, & Franciſcum de Bonis, ejuſdem Sanctiſs. D.N. Papæ Curſ. Ita eſt Franc. de Bonis SS. D.N. Papæ Curſ.

Gabriel Savarellus Curſorum Magiſter.

CCLXVII.

Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus utriuſque ſexus interdicta.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio noſtro Antonio titulo Sancti Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Honuphrii nuncupato, majori Pœnitentiario, ac noſtro in Alma Urbe Provicario in ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundùm carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanavit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cum circa interpretationem Conſtitutionis felicis record. Clementis VIII. ſub dat. xiii. Kalendas Julii Pontificatus ſui Anno tertio de Largitione munerum Regularibus utriuſque ſexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambi-

ambiguitates ſint exortæ; Congregatio ſpecialiter à San-ctiſſimo Domino Noſtro URBANO Divina Providentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali Sancti Honuphrii majori Pœnitentiario, ac Urbis Provicario deputata, auctoritate ſibi attributa declaravit, & declarat, munera à Religioſis utriuſque ſexus tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis, benevolentiæ, ejuſque conſervationis erga ipſam Religionem, vel Conventum, aliiſvè cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeſtè tamen, ac diſcretè, & dummodo id non fiat, niſi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum conſenſu majoris partis Conventus, ſi talis conſenſus de jure, vel ex conſtitutionibus, ſeù conſuetudinibus cujuſque Religionis reſpectivè, in hujuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conventus in §. 3. ejuſdem Conſtitutionis ad leviora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad devotionem, & religioſitatem pertinentia munuſcula largienda, &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu aliàs de jure requiſito, & ubi concurrit ambitionis ſuſpicio, qua ceſſante, nec in his requiri licentiam Superiorum in ſcriptis in §. 4. ejuſdem Bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenus eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationem autem, compotationes, & convivia in excipiendis præſertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinariis honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. ejuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus regularis adverſentur. Reſtitutionem verò receptorum Conventibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum eſt, intelligi debere de Conventibus, ad quos data, donata, ſeù miſſa de jure pertinent, ſi id commodè fieri poteſt, aliàs Conventui ejuſdem Religionis viciniori loco, ubi petita fuit abſolutio, reſtituantur.

§. 2. Inſuper eadem facultate ſibi tributa, omnes, qui hucuſque adverſus ſupradictæ Conſtitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuſcumque in eadem Conſtitutione inflictis, & incurſis poſſe, & debere à propriis Confeſſariis abſolvi in foro conſcien-

tiæ,

tiæ, etiam non facta prius hujuſmodi rerum donatarum, ſeù datarum reſtitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum graviori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit majori Pœnitentiario, ut de præteritis uſque ad diem datæ præſentium in foro conſcientiæ abſolvat, diſpenſet, & condonet, ſeù abſolvi, diſpenſari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire judicaverit.

§. 3. Et nè prædictæ Clementis VIII. Conſtitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuſcumque Monaſterii, Conventus, Domus, ac Collegii Regularis ſub pœna privationis officii, vociſque activæ, & paſſivæ ipſo juræ incurren. efficere teneantur, ut in perpetuum ſingulis annis menſe Januario, non ſolùm prædicta Conſtitutio (quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas, omninò obſervari jubet, & quatenus opus ſit innovat, quemcumquè prætenſum non uſum, aut prætenſum uſum, ſeù prætenſam conſuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel ſaltem in pnblica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis etiam Regularibus, quàm Laicis cujuſcumque ſint Ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam ſpeciali nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderentur, prædictam Clementis Conſtitutionem contra præſentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, ſuper quibus Sanctiſſimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 15. Septemb. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo.

§. 4. Qua propter ut præmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inviolabiliter obſerventur, quantùm cum Domino poſſumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſto-

licæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, illaque inviolabiliter ab omnibus,ad quos ſpectat,& ſpectabit in futurum,obſervari.

§. 5. Sicque,& non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſvis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus.

§. 6. Non obſtan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diverſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Conſtitutione hujuſmodi voluit non obſtare, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die xvi. Octobris M.DC.XXXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo octavo.

M.A. Maraldus.

In Nomine, & à Nativitate Domini Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, Indictione octava die verò trigeſima menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D Urbani Divina providentia Papæ Octavi, Anno decimo octavo,retroſcriptæ literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ,& aliis locis publicis & conſuetis per nos Hieronymum Maſcellam & Andream Caſtruccium ejuſdem SS D.N.Curſ.

Ita eſt Hieronymus Maſcella Sanctiſſimi D.N.Papæ Curſ.pro D.Mag.

Ita eſt Andreas Caſtruccius Sanctiſſimi D.N.Papæ Curſ.

CON-

CONFIRMATIO DECRETORVM

Congregationis S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum,

Super Celebratione Miſſarum, etiam cum declarationibus,& innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel.rec. Urbani Papæ VIII.deſuper aliàs factorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infraſcripti, videlicet.

Aliàs ſuper Celebratione Miſſarum, ac prohibitione illas moderandi, ſeù reducendi abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, necnon ſuper earundem oneribus perpetuis ſuſcipiendis, & Religioſorum numero ultra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non habendo emanarunt ab hac Sacra Congregatione S.R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum auctoritate per fel. rec.Urbanum Papam VIII.illi ſpecialiter attributa,quamplura Decreta tenoris ſequentis.

Cùm ſæpè contingat in quibuſdam Eccleſiis tam magnum Miſſarum Celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, ut illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatiſfieri, & tamen nova onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ Teſtantium voluntates, obſtricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum

animæ ſuffragiis priventur ; Eccleſiis debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles gravi ſcandalo affecti, plerumque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur : Cùmque his malis maximum inter cetera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri ; aut quòd Eccleſiis forte pecuniarum abſumpta, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum, abſque ullo emolumento, aut quòd eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis,ut non facilè inveniantur, qui velint huic ſe muneri ſubiicere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterii adeò exigui, ut Sacerdos pro neceſſaria ſua ſuſtentatione novis ſe oneribus obſtringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam ſe rem DEO gratiſſimam, charitatique, ac juſtitiæ maximè conſentaneam, ſi pro viribus ſatagat, hunc teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica convellere, atque eradicare. Sanctiſſimi D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. auctoritate ſibi ſpecialiter attributa, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtrictè prohibet,atque interdicit,ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo,aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Miſſarum Celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita ; aut in limine fundationis, ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur ; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujuſmodi, ſi quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pro pluribus Miſſis, etiam ejuſdem qualitatis celebrandis,ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua ſive ab una,ſive à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſiis, Capitulis, Collegiis, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſteriis,

Con-

Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuſcumque, tàm Secularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio ſub obteſtatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut abſolutæ tot Miſſæ Celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimmò graviter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, ut deinceps obſervetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibuſvis perſonis, Eccleſiis, ac Locis Piis, tàm Secularibus, quàm Regularibus cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, ut certarum Miſſarum, vel Anniverſariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, ſeu Orationibus plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſiis, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, ut par eſt, adimplendis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quòd onera hujuſmodi cum nulla, aut parva ſint utilitate conjuncta; ſtatuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſiis, Capitulis, Collegiis, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tàm Secularibus, quàm Regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum Celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penès Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum prætium quàm pri-

 mùm

mùm inveſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa,& individua mentione oneris,quod illis annexum reperitur.

Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit , eorumdem prætium , ſub eadem pœna, ut ſupra, deponi, atque in aliis bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum ejuſdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibuſvis Capitulis, Collegiis,Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus , & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum Locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus , vel aliis , ad quos pertinet,diſtrictè prohibet,ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum,Seculares quidem ſine Epiſcopi , vel ejus Generalis Vicarii : Regulares verò ſine Generalis,vel Provincialis conſenſu,& licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alioquin Secularis, qui hujus prohibitionis tranſgreſſor extiterit , ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo : Regularis verò pœnam privationis omnium Officiorum , quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de ceterò obtinenda,vociſque activæ,ac paſſivæ, abſque alia declaratione incurrat.

Eleemoſynas verò manuales , & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum iidem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, ut nova quoque onera ſuſcipere valeant; aliòquin omnino abſtineant ab hujuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſiis cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſſis* , vel alia ſimili ſub iiſdem pœnis ipſofacto incurrendis,ne Fideles hac ratione fruſtrentur.

Epiſcopus verò , ſeu ejus Vicarius , aut Generalis , vel Provincialis,ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti,in ſingulis caſibus diligenter inquirant,de ſingulis Miſſarum Celebradarum obligationibus, cuique Eccleſiæ, Monaſterio,aut Loco pio incumbentibus ; nec antea aſſenſum hujuſmodi,aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè con-

conſtiterit, illius Sacerdotes tàm novo oneri ſuſcipienda; quàm antiquis jam ſuſceptis ſatisfacere poſſe, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Eccleſiis, & Locis piis relinquuntur, omnino reſpondeant oneribus adjunctis ſecundùm morem, cujuſque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti, deſides, aut negligentes fuerint, in noviſſimo die ſe hujus prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremò Illuſtriſſimi Patres non ſine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam evertunt, ac præcipuæ nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemoſynæ cujuſque Monaſterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, Sanctiſſimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus Monaſteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adjacentium, ut ſinguli, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum uſu peritioribus bona immobilia, cenſus, redditus, & proventus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obventiones tàm communes Monaſteriornm, Conventuum, & Domorum ejuſdem Provinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas in communem uſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoſcant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliave cujuslibet generis onera conſueverunt abſorbere.

Exque

Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem ſuperior, cujus intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obventionibus univerſis, & oneribus, ut ſupra detractis ſedulò examinent, quot Religioſi homines connumeratis etiam laicis, aliiſque neceſſariis ſervientibus in unoquoque Monaſterio, Conventu, & Domo regulari juxtà regionis, & proprii Inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competentèr valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, redituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, ut in illo diligentèr omnibus diſcuſſis, cujuſque Familiæ Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Provincia certus earum tantùm perſonarum numerus, Patrum capitularium votu præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obventionibus, ut ſuperiùs ſufficienter ali poſſint.

Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, ſeriùs, aut remiſſiùs, quàm par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant; mandat S. Congregatio, ut infrà annum, poſt proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hôc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipſam Congregationem Concilii ſinguli mittant.

Numerumque Familiæ, ſingulorumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum hujuſmodi Regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel provincialis ſententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores tàm Generales, & Provinciales omnes quàm Locales perpetuò ſervare omninò teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Superiores autem hujuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, ut ſupra præſcriptum, quovis modo

augere

augere præſumpſerint,privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vociſque activæ, ac paſſivæ,& ad omnia ſuæ Religionis Officia,& gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere,atque aliis etiam gravioribus à Sede Apoſtolica infligendis pœnis Sacra Congregatio ſubjacère voluit,& declaravit.

Deinceps verò Monaſterium,Conventus,Domus,Congregatio,vel Societas Religioſorum,ſeù Regularium nullibi recipiatur,niſi præter alia ad id requiſita in ſingulis hujuſmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monaci, ſeu Religioſi degere,& ex redditibus, & ex conſuetis eleemoſynis detractis omnibus,ut ſupra detrahendis,competenter ſuſtentari valeant ad præſcriptum decreti fel.rec.Gregorii XV. hac de re editi; Aliòquin Monaſteria, & loca hujuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, ut ſupra ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint Ordinarii loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ Juriſdictioni ſubjecta eſſe intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cujuſque Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, ſub pœna privationis Officii, vociſque activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, ut in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Adventus, & feria ſexta poſt Octavam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica Menſa perlegantur.

Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis cujuſcumque ſint Ordinis,conditionis, & gradus,quàm Laicis quocumque honore,& poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obſtantibus, quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum,atque Ordinum tàm Mendicantium,quàm non Mendicantium,Militiarum etiam Sancti Ioannis Hieroſolymi-

ymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in individuo exprimendi Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, & jamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſſè derogat, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præſentes ordinationes in Valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Utque earumdem præſentiū tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem

pror-

prorſùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Excitatis autem ſuper præmiſſorum decretorum intelligentia, ſeu interpretatione infraſcriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione ſimili auctoritate illi à præfato Urbano Papa Octavo ſpecialiter attributa reſponſiones, ſeu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sacræ Congregationis decreto de Celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Miſſarum Celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, ut non ſit, qui velit onus illi injunctum ſubire, etſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſariis?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, ut poſſit hujuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo, ejuſdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut Celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa [præſcriptæ fuerint] intelligenda ſint de præſcriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, An cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam juxta qualitatem loci, perſonarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab Offerente præſcriptas Celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas Celebrare

ratio-

ratione Beneficii, ſeù Cappellæ, legati, aut ſalarii, poſſint etiam manualem eleemoſynam, pro Miſſis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Miſſæ Sacrificio utrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quòd Teſtator relinquat, ut Celebrentur pro ejus Anima centum Miſſæ, abſque ulla præſcriptione eleemoſynæ.

Quæritur, an liberum ſit hæredibus, eleemoſynam ſibi benè viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Miſſarum, vel Anniverſariorum Celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu Orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Privilegium?

Septimò, ſuper quarto ejuſdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui ſuſcepit Miſſam Celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, Celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum ſit adminiſtratoribus Eccleſiarum, ut retineant aliquam eleemoſynarum portionem, pro expenſis manutentionis Eccleſiæ, Altarium, inſervientium, paramentorum, luminum, Vini, Hoſtiæ, & ſimilium?

Octavò, an hoc Decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, ideſt, an Rector beneficii, qui poteſt per alium Celebrare, teneatur Sacerdoti Celebranti dare ſtipendium, ad rationem reddituum Beneficii?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna, major ſolita, pro Celebratione Miſſæ, debeant dare eamdem integram eleemoſynam iis, quibus Miſſas Celebrandas committunt; An verò ſatis ſit, ut dent Celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Unde-

Undecimo, ſuper quinto ejuſdem Congregationis Decreto,quo inter cetera ſtatuitur in hæc verba(eleemoſynas verò manuales,& quotidianas pro Miſſis Celebrandis)ita demum iidem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint,ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab hujuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant, &c.

Quæritur, an hoc Decretum prohibeat abſolutè, quo minùs accipiant novas eleemoſynas ii, qui acceptis non ſatisfecerunt, & quid,ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo,quid,ſi offerens eleemoſynas,audito impedimento conſentiat, ut Sacerdos Miſſam Celebret, cum primùm poterit?

Decimotertio, an pœnas interdicti, & aliæ appoſitæ in eodem Decreto afficiant tàm eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquarto,an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſiis, in die commemorationis omnium Sanctorum,& vulgò dicuntur(*Caſſe de Morti?*)

Decimoquinto, an Adminiſtratores Eccleſiæ, magnæ devotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas pro Miſſis Celebrandis accipere,ſi iiſdem Miſſis,non niſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & devotio,ac concurſus Fidelium,ut ajunt,minuantur?

Decimoſexto,quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis,Collegiis,Societatibus,Congregationibus,nec non omnibus,& ſingulis Eccleſiarum,& Piorum locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur ſub clauſula generali (*& aliis ad quos pertinet*)ſupplicatur pro opportuna declaratione?

Deci-

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimo ejuſdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cavetur, ut in ſingulis Monaſteriis Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim ſimilis Decreti ſanctæ memoriæ Pauli V. abſque tamen computatione redditυum, cujuſque Religioſi, ſit denuò facienda, nec ne?

Decimo octavo, An Novitii, ad habitum Regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſteriis, in quibus habita, ut ſuprà, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimo nono, Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant, ita ut alioquin ſubſint juriſdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad Celebrationem Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſueverunt onera Miſſarum recipere, ut ſunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jesv?

Ultimo, An idem Decretum, ubi diſponit, ut nullibi recipiantur Monaſteria, niſi, &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an verò extrà Italiam.

Declarationes, ſeu Reſponſiones ad ſupradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro attributa, ad ſingula Dubia ſuperiùs propoſita, ad hunc modum reſpondit, videlicèt.

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut ſuprà impoſiti, ab iis, ad quos pertinet, Sedē Apoſtolicam eſſe adeũdam, quæ abſque ulla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe judicaverit:

rit:

rit: Verumtamen. Si in ipſa Beneficii erectione expreſſè cautum fuerit, ut liceat Epiſcopo injunctum onus reducere, ac moderari legem hanc fundationis; quàm Decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſervandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quòd ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum Celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas Celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Miſſas Celebrare ratione Beneficii, ſeu Cappellæ, Legati, aut Salarii, ſi eleemoſynas pro aliis etiam Miſſis Celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa utrique obligationi ſatisfacere.

Ad Quintum, cenſuit, ubi nullam certam eleemoſynam Teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum Celebrandarum, ſecundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita eſſe intelligenda.

Ad Septimum, reſpondit, permittendum non eſſe, ut Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum Celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum Celebratione, niſi cum Eccleſiæ, & Loca pia alios non habent redditus, quos in uſum earumdem expenſarum erogare licitè poſſint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantùm Miſſæ Sacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominus eo etiam caſu curandum eſſe, ut ex pecuniis, quæ ſuperſunt, expenſis, ut ſuprà deductis, abſolutè tot Miſſæ Celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab Offerentibus eleemoſynas.

Ad Octavum, non habere locum. Sed ſatis eſſe, ut Re-

ctor Beneficii, qui poteſt Miſſam per alium Celebrare, tribuat Sacerdoti Celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti Celebranti, nec ullam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad Undecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè; Ac propterea, etſi oneribus jam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamen nova etiam onera ſuſcipere Miſſarum Celebrandarum, dummodò infrà modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad Duodecimum, quamvis Onera ſuſcepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarum Celebratione id ſciat, & conſentiat, ut illæ tunc demum Celebrentur, cum ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quò minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iiſdem Miſſis juxtà Benefactoris conſenſum Celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcepturis onera perpetua Miſſarum Celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non poſſe, niſi de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, ut ſuprà in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimum ſextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimum ſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam, ſervata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimum octavum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deinde in aliquo alio Monaſterio ejuſdem Religionis eſſe collocandos, ubi commodè ali poſſint.

Ad

Ad Decimum nonum,cenſuit comprehendere.
Ad Ultimum, habere locum extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Cum autem ſuper præmiſſis diverſi irrepſerint abuſus, illorumque occaſione,quàm plures quærelæ,& recurſus ad Apoſtolicam Sedem pervenerint;Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujuſmodi deteſtabiles abuſus è Chriſtiana Republica pro viribus evellere,ac opportunè providere,ut ſublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Diſponentium, ſeù Benefactorum voluntati fides illibata ſervetur, Defunctorum animabus integra,& prompta præſtentur ſuffragia,itidemque Deo major gloria,& Eccleſiis præſtantior cultus reddatur,prævia auctoritate per SS.D.N. Innocentium Divina Providentia Papam XII. ei ſpecialiter attributa infraſcripta Decreta,prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & poſteà in generali hujuſmodi Cardinaliũ Congregatione maturè,& accuratè diſcuſſa,recognita, & examinata edidit.

In primis,præinſerta Decreta cum præmiſſis illorum declarationibus, pleniſſimè, & ampliſſimè approbat,confirmat, & innovat, omniaque, & ſingula ibidem contenta, ac expreſſa iterum omni meliori modo decernit, ſtatuit, & ab omnibus,& ſingulis etiam ſpeciali,& individua,nota, ſeu expreſſione dignis penitùs obſervari, & omnimodæ executioni demandari decernit,ſancit, & præcipit.

Inſuper, ut in re tanti momenti conſultiùs, ac majori, ut par eſt, circumſpectione procedatur; Si qui forſan fuerint, vel ſint, qui ſuis pravis, & erroneis intentionibus,ſeù opinionibus blandiri volentes Miſſarum Celebrationem omittunt ſub malitioſa, vel irrationabili ſpe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apoſtolica, vel

compoſitionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tùm eoſdem, tùm quoſcumque alios, qui poſthac in adeò deteſtabiles abuſus auſi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos, eſſe voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, nonniſi ex rationabili cauſa, ſeu æqua commiſeratione; compoſitiones verò à dicta Fabrica utente ſuis facultatibus, & privilegiis, nonniſi ex cauſa pariter rationabili, & cum clauſulis opportunis, & præſertim cum illa: *dummodò malitiosè non omiſerint animo habendi compoſitionem, aliàs gratia nullo modo ſuffragetur*, admitti conſueviſſe, & ſolere; quapropter, ut locus omnis impoſterum hiſce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, ſeù ſpes, ac eleemoſynarum, ſive in toto, ſive in parte verſiones in alium, quàm præfatarum Miſſarum uſum, ſeu ſatisfactionem, & quaſcumque aliàs directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, ſeù circumvẽtiones declarat prorsùs irrationabiles, injuſtas, ac illicitas, illaſque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque hujuſmodi abſurda ex eo plerumque proveniant, quòd onera Miſſarum ſupra vires ſuſcipiantur; caveant omnes, & ſinguli Rectores, Superiores, & Miniſtri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum, ſeu illarum Capitula, ne onera, ſeù Miſſas tùm perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum ſatisfactioni impares fuerint, quoquomodo ſuſcipiant, utque ad ipſum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, ſemperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perſpicuis, & intelligibilibus deſcriptorum, quorum implemento, ſi moraliter, & intra præſcriptum, ſeù breve tempus ſatisfacere non poſſe, ſeù illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere poſſe crediderint, ſeù credere debuerint, alias Miſſas, ſive perpetuas, ſive temporales, ſive manuales per ſe, vel per interpoſitas perſonas quoquomodo recipere, ſeù acceptare omninò deſiſtant, ſeu abſtineant, & ulteriùs

tali

tali caſu in eadem Tabella ſimiliter exprimãt ſeſe, propterea aliis Miſſis acceptandis, & Celebrandis impares eſſe.

Iidemque teneantur paritèr in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero ſingula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Miſſas manuales, & tàm illorum, quàm illarum adimplementum, & eleemoſynas diſtinctè, & diligentèr annotare, & annotandas, ſeù annotanda curare, ſinguliſque annis de ſupradictis adimplementis, eleemoſynis, & oneribus pariter exactam rationem ſuis Superioribus reddere, ac omnes, & ſingulas rationes hujuſmodi in præfatis reſpectivè libris ſimili diſtinctione, & diligentia, tàm præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, deſcribere, ſeu annotare, ſive deſcribendas, vel annotandas reſpectivè curare.

Quibus ſemper ſalvis, debeant ulteriùs Regulares prædicti, omnes, & quaſcumque eleemoſynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Miſſarum reponere in capſa particulari ſub duabus clavibus, quarum una penès Superiorem localem, altera verò penès alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iiſdem eleemoſynis, & Celebratione Miſſarum coram Patribus Diſcretis, ſeù Conſiliariis, vel alio ſimili modo nuncupatis ſingulis menſibus diſtrictam rationem exigere, & reſpectivè reddere.

Quòd ſi prædicti, ad quos cura Tabellæ Capſæ, & librorum præfatorum reſpectivè pertinet, ſeu pertinere debet, ſuam operam præmiſſis, ut præfertur minimè navaverint, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum rationem prædictam non exegerint, ſeù non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt ſuo muneri, ut præfertur, ſatisfaciant, in ſingulis reſpectivè caſibus Seculares pœnam ſuſpenſionis incurrant; Regulares verò voce activa, & paſſiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipſo facto, & abſque alia declaratione privati ſint, & intelligantur, necnon ad hujuſmodi gradus, & officia obtinenda ſimilitèr inhabilitentur, & in-

& inhabilitati ſint,& intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore omnia, & ſingula Decreta prædicta in oblivionem, ſeù deſuetudinem abeant. Rectores, Superiores, ſeù Capitula Eccleſiarum Secularium illa retineant publicè expoſita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cujuſcumque Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur ſub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vociſque activæ,& paſſivæ ipſo facto incurrenda, ut in perpetuum ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Adventus, & feria ſexta poſt Octavam Corporis Chriſti omnes, & ſingulæ præmiſſæ tùm inſertæ, ſeù confirmatæ, tùm in præſens factæ Ordinationes unà cum dictis declarationibus in publica Menſa perlegantur.

Meminerint igitur,& ſatagant Ordinarii, ut à perſonis, & in Eccleſiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini ſibi ſubjectis, Miſſæ ea, qua par eſt, fide,& diligentia celebrentur; & cuncta, & ſingula Decreta hujuſmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum juſtitiam recurrentibus, ſeù inſtantibus reddentes, ſed ex officio tùm in Viſitationibus, tùm in aliis actibus,& modis, quos expedire, & convenire totiès, quotiès indicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & ſingulis Decretis adverſetur.

Caveant etiam reſpectivè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, ſed etiam Provinciales,& Generales, ne Miſſarum celebratio,& omnium Decretorum præmiſſorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Miſſæ ſunt applicandæ, & cum magno Chriſti fidelium ſcandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, ſeù pervertantur, alioquin ultra propriæ conſcientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac graduum,& officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis, ad hujuſmodi gradus,& officia obtinenda prorſus incurrant.

Cu-

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & ſingulos Contravenientes debitis pœnis diligentèr, & promptè etiam per inquiſitionem animadvertere, & inſupèr teneātur omnes, & ſinguli Superiores locales in Provinciaibus Capitulis, ſeù Congregationibus exhibere atteſtationem, ſeù fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monaſterii, ſeù cujuſcumque Domus Regularis ſubſcriptam, & juratam, quod omnibus, & ſingulis tùm perpetuis, tùm manualibus Miſſarum oneribus, ſeù obligationibus ad limites, & tenorem præſentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter ſatiſfactum, vel deficiente aliqua modica ſatisfactione, poſſit etiam hujuſmodi reſiduali implemento Miſſarum diſtinctè referēdarum intra breve tempus moralitèr ſatisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ atteſtationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, ſeù paſſivā in memoratis Capitulis, ſeù Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Viſitatores Provinciarum, ſeù Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante oſtendere, quòd executioni præſentium Decretorum ſedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & ſingulis Conventibus, ſeù Monaſterii, vel Domibus Regularibus Provinciæ, ſeù Congregationis de omnibus, & ſingulis oneribus, & obligationibus, ac inſimul ſatisfactionibus Miſſarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem reſpectivè pœnarum in Decretis cōtentarum proceſſerint, & de adimplemento circa ea, quę in prēmiſſis ad ipſos ſpectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & paſſivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Ceterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hoſpitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Eccleſias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque

Digitized by Google

curæ, ſeù regimini, aut adminiſtrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ etiam ſpeciali, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Eccleſiaſticorum, & Laicorum hujuſmodi mixtim commendata, annexa, ſeù quomodocumque commiſſa, vel attributa ſunt, onus, ſeù cura Celebrationis Miſſarum, ſive manualium, ſive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc ſalvis ſemper iis, quæ in præinſertis Decretis continentur omnes, & quicumque hujuſmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hoſpitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Eccleſiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, ſeù Adminiſtratores, vel Directores, & alii hujuſmodi Officiales, necnon ii, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmiſſis ſpectat, Tabellam, libros, & hæc Decreta reſpectivè juxtà modos ſuperiùs expreſſos, ſimilitèr retinere, necnon de oneribus, ac Celebrationibus, & eleemoſynis dictarum Miſſarum ſingulis annis rationem exigere, & reſpectivè iis, ad quos pertinet, reddere ſub pœnis arbitrio, & in ſubſidium excommunicationis, teneantur.

Poſtremo omnibus, & quibuſcumque tàm Eccleſiaſticis perſonis cujuſcumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, Conditionis, & Dignitatis exiſtant, quàm Laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis omnia, & ſingula præmiſſa Decreta interpretandi, necnon Eccleſiaſticis prædictis pœnas in hujuſmodi Decretis relaxandi, ſub quoquo modo circà præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quæcumque facultas ſit penitùs interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in hujuſmodi Decretis contenta, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Inſtituti etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitu-

pitu-

pitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis etiam mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus Decretis etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus adverſantur illis aliàs in ſuo robore permanſuris, S.Congregatio Sanctitis Suæ auctoritate ſpecialitèr, & expreſsè derogat, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joſeph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quocirca, cum dilectus filius noſter Joſeph Tituli S. Mariæ Tranſpontinæ S.R.E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, Nos conſiderantes eadem omnia, & ſingula Decreta, ea qua decet maturitate digeſta, & examinata, ac in vim Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Congregationi ſpecia-

cia-

cialiter, ut præfertur, attributæ peracta, perutilia fore cenſentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter obſervari, necnon Conſtitutionis noſtræ munimine roborare volentes, Motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deq; Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſerta Decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiicimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis Decretis contenta, de novo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuſcumque etiam ſpeciali, & individua nota dignis omnino exactè, & perpetuò ſervari volumus, ſancimus, & mandamus.

Decernentes, præſentes literas, cum omnibus, & ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè, & inviolabiliter obſervari, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiã de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane ſi secùs ſuper his à quoquam, quavis authoritate ſcientèr vel ignorantèr contigerit, attentari.

Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, & quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejuſdem recordationis Urbanum Papam VIII., & reſpectivè per nos illi ſpecialiter attributa, decrevit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus, & mãdamus, qui-

quibus omnibus quo ad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris, etiam harum ſerie pleniſſimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentes literæ in Valvis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, publicentur, & affigantur, ſicque publicatæ, & affixæ, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi unicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Pariterque, ut earumdem præſentium tranſumptis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergò, omnino hominum liceat, paginam hanc noſtratum Confirmationis, Approbationis, ſtatuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare preſumpſerint, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſeptimo, Decimo Kalendas Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

B. Card. Prodat. I. F. Card. Albanus.

Viſa de Curia I. Ciampinus. I. Catallus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU *Chriſti milleſimo, ſexcenteſimo nonageſimo octavo, Indictione ſexta, die verò tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini Noſtri D. Innocentii Divina Providentia Papæ XII., Anno ſeptimo: Supradicta Conſtitutio affi-*

xa,

xa, & publicata fuit ad valvas Eccleſiæ S. Jo: Lateranenſis, Baſil. Principis Apoſtolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis ſolitis, & cõſuetis Urbis, per me Joannem Baptiſtam de Cappellis ejuſdem SS. D. N. Papæ Curſ.

Franciſcus Antonius Simoncellus Mag. Curſ.

DECRETA

Sacræ Congregationis Concilii. Edita Anno Domini 1624.

De Regularibus Apoſtatis, & Ejectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummovere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentiſſimè perpenſa, communicato etiam conſilio cum Sanctiſſimo Domino Noſtro URBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò, ut infecta ſemina, è quibus pravi ejuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps nè ferãtur in vinea Domini, cenſuit, eſſe innovandas, & Sanctiſſimi authoritate innovat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſan. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia diſtrictèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè obſervẽt, atque, ut obſerventur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in iiſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, ſeù Monaſterii, ad Novitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbãdis Novitii ad habitum ullatenus recipi poſſint, niſi prius à Congregatione

Refor-

Reformationis Apoſtolicæ, vel à propriis locorum Ordinariis expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem Decreti obſervatione Sacra Congregatio juſtis de cauſis cenſuit, Regulares eſſe abſolvendos, prout, authoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri, abſoluit, atque exèmit.

Deindè, ut apoſtatandi opportunitas Regularibus præripiatur, ſtatuit, ut de cetero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitimè conſtiterit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis, recta ſe transferat ad arctiorem. Quod ut re ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudio, ac diligentia invigilet.

Rurſus ſtatuit, ut fugitivi, & Apoſtatæ, ſivè habitum Regularem deferant, ſive non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres coniici, ac Superioribus Regularibus conſignari, ſecundum Regularia inſtituta puniendi, utque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur; ſalva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa Decreto Concilii cap. 3. ſeſſ. 6. Quod ſi Apoſtatæ hujuſmodi citrà montes infrà quatuor, ultramontes verò infrà octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoando, ſua ſpontè ad ſuam quiſque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen ut debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujuſmodi pœnis abſolvere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, ut in poſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eiici poſſit, niſi ſit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè cēſeatur, niſi non ſolùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis diſpoſitione requirũtur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cujuſque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolica

appro-

approbatis, & confirmatis: verum etiam unius anni ſpatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet ſaltem Provincia. Elapſo autem anno ſi nihilominùs non reſpuerit,ſed animo indurato in ſua pervicacia perſeveraverit, ne contagione peſtifera plurimos perdat,tanquã pecus morbida,ac membrum putre eiici tandem poſſit,ſed ab ipſomet Generali tantùm de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in ſingulisCapitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundùm eorum ſtylum,& Conſtitutiones,proceſſu, & planè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen uſque ad primum Generale Capitulum, ſeù Congregationem maximè celebrandam,ſi quempiam ex juſtis,& neceſſariis cauſis expellere oportebit,ejectio fieri poſſit àGenerali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, ut ſuprà, quos idemmet Generalis eligere debeat infrà quatuor menſes à præſentis Decreti publicatione; ſervata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta.Sic verò ejecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atque Ordinarii loci juriſdictioni,& obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Ceterum Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per JESU CHRISTI viſcera obteſtatur, ut memores paternæ charitatis, & manſuetudinis,quam profitentur,nihil intentatum relinquant,ut lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam graviſſimum,atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter JESUS CHRISTUS in ſupremo Dei judicio de eorundem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Prætereà ſtatuit, ut iidem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem

dem Apoſtolicam reiicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut ejecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinariis locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innovãdã, & Suæ Beatitudinis authoritate innovat Conſtitutionem fel. record. Gregorii Noni relatam in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Conſtitutionem in iis quoque vendicare ſibi locum, ſervãdumque eſſe, qui juſtè, diffinitivèque, ac juris ordine ſervato expulsi fuerint; dummodò tamen in expulsis hujuſmodi ſubsit ſpes evidens emendationis ex literis ſaltem teſtimonialibus Ordinarii, cujus conſcientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio ſeriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis Decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Cõgregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Cõmiſſariis, Miniſtris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcũq; aliis Superioribus quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium ubiquè locorum exiſtentium injungit, ſeriòque mandat, ut illa diligenter obſervent, atque obſervari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monaſteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monacorum, ac Regulariũ ubique locorum exiſtentibus, efficiantque ut tàm Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII. quàm præſentes Ordinationes in ſingulis ejuſmodi locis bis ſaltem in Anno legantur in publica menſa.

Si quis verò ipſorũ adverſus ea quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quodque modo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat privationis, omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm

obti-

obtinenda, pœnaque hujuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſervata, iiſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeù relaxandi poteſtate penitùs interdicta, & nihilominùs ſit irritum, & inane quicquid ſecus, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conventuum, Domorum, ac locornm Regularium quorumcunque, nec non illorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quò ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſè Sanctitatis Suæ authoritate derogat, ceteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ die 21. September 1624.

C. Cardinalis Torres. Loco ✠ ſigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congregr. Secr.

DE-

DECRETA GENERALIA

Fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium Reformationem, ac Novitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata.

De Novitiis ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conventibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm juxta noſtri muneris debitum laborare non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano uſu compertum eſt, quod in omnibus Conventibus, iis præſertim, qui majori Reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Unde fit, ut quò magis Nos variis conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: eò magis in dies depravata, infructuoſaque ejuſmodi noviter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volētes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præcipimus, omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, ceteriſque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Inſularum adjacentium fines exiſtentium quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, ut de cetero neminem ſub quovis prætextu, aut colore ad habitum Regularem admittant, niſi in Conventibus auctoritate noſtra propediem in unaquaque Provincia deſignandis. Inſuper ſancimus, ut quoad ejuſmodi Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Novitiorum, ſive ad habitum, ſive ad profeſſionem omninò abſtineant. Superior, qui hujus Decreti

 tranſ-

tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam privationis omniũ officiorum,quæ tunc obtinebit,vociſq;activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia inpoſterum obtinẽda,ſe noverit incurriſſe, ac aliis etiam pœnis arbitrio noſtro ſubjaceat. Receptiones verò,& profeſſiones quaslibet eorum, qui contra hujuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus,& declaramus,Privilegiis, Statutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.Datum Romæ die 12.Martii 1596.

Renovatio, & ampliatio ejuſdem Decreti.

De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, niſi in Monaſteriis, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. cum jam dudum animadverteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum, juxtà ſui muneris debitum, vigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monaſteriis, & Conventibus, iiſque præſertim, qui majori indigent Reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam accedentes, paſſim,ac ſine delectu recipiuntur,ac inde fieri,ut quò magis variis Conſtitutionibus malè affectas radices evellere,ſtudet eò magis infructuoſa noviter profitentium germina quotidiè ſuccreſcant: cumque ob zelum,ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cujuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturvè, quouſque Monaſteria,& Conventus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodiùs Regularis obſervantia, ſecundùm Reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam introduci. Quia tamen,nõ obſtante tali prohibitione, cognovit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facul-

tatis,

tatis,& licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ,vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit,receptos,& admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum:Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujuſmodi ſubreptione,ac prætextu,Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus,Abbatibus,Prioribus,& Guardianis quibuſcunque, ceteriſque Superioribus, Conventuum, Monaſteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Inſularum adjacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori obſervantia, necnon Capuccinorum Sancti Franciſci,Reformatorum S.Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis,Ciſtercienſis Ordinis,ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Coronæ Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Ieſu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectivè Ordinibus, Societatibus, ſeù Congregationibus nuncupatis,quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo,voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne ſub cujuſvis licentiæ,& facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, niſi per literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam converſos, niſi in Conventibus, Monaſteriis,& Domibus, auctoritate ejuſdem SS.D.N. propediem in unaquaque Provincia deſignandis,recipere,aut receptos ad profeſſiones admittere ullo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum,aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem,omninò eiicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti tranſgreſſor extiterit ipſo facto pœnam privationis omnium officiorum,

 quæ

quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & paſſivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia inpoſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubjacere.

Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra hujuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenùs permiſſione ſua conſtituerit.

Ceteras verò licentias, ſive particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Urbis publicatum ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonalitèr fuiſſet intimatum, privilegiis, ſtatutis, & conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. Romæ, apud S. Marcum, die 20. menſis Iunii 1599.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cujuſcunque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3. NUllus omninò prætextu cujuſcunque privilegii, vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, à ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores iis tantùm diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superio-

riores animadvertant ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſe ſe utiliter exerceant.

Quò Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſerventur. Præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona immobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus, aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia, quàm ubicunque celebrandis, aliovè ipſorum juſto labore, & cauſa, & quocunque nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus poſſidere poſſit: ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quò communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4. Neque Superioribus quicunque illi ſint, ullo pacto liceat ejuſdem Fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5. Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat, ut proprium, neque ut proprio utatur.

6. Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præſcriptas; ſed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7. Nulla quorumcunque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia quantùm ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ, & pœnæ ab ejuſdem Concilii Decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrēdæ obno-

xii ſint, etiamſi Superiores aſſeverent hujuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhibere volumus.

8. Fratrum veſtitus, & ſupellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò uniformis ſit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quàm profeſſi ſunt, conveniat; ita ut nihil ſuperflui admittatur; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9. Quæcunque Fratrum veſtes, ſive laneæ, ſive lineæ, omniſque alia ſupplex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

10. Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſive eadem (ut ajunt) pictantia, in communi menſa prima, vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo privatim quiſque in cibum utatur, ullo modo afferri poſſit, ſi quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam.

11. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fidelitèr, & diligentèr adnotari curent, neque in alios uſus, quàm ratione officii ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipſos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & iis, qui ſecum erunt, victus, ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12. Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum, & reddituum ſui Conventus, etiam nomine Conventus, per ſe ipſum habere, ſive exercere poſſit; ſed univerſum id onus tribus Fratribus ejuſdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque

col-

colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depoſitarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fidelitèr aſſervet:alius de pecuniis,& rebus à Depoſitario acceptis,Priori,& Fratribus,ac Conventui univerſo de neceſſariis,mandante tamen ipſo Priore, non ſecundùm proprium affectum,ſed juxtà charitatis regulam,veluti bonus diſpenſator provideat, officiorum hujuſmodi confuſione penitùs interdicta.

13. Ceterum hi tres tam impenſi, quàm accepti ſingulis menſibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejuſdem Conventus probatioribus,rerumque uſu peritis,rationem reddant; Deinde ipſimet rurſus,præſentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Iudicibus,ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, univerſamque ſuæ adminiſtrationis tam publicæ,quàm privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, ut ad omne mandatum noſtrum,vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

14. In unoquoque Conventu, Fratrum is tantùm deinceps conſtituatur, & inpoſterùm retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, aliiſvè quibuſcunque obventionibus in commune [ut præfertur] conferendis, commodè poſſit ſuſtentari; redditus verò, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tutò diligentèr aſſerventur.

15. Superioribus autem,ne Concilii Tridentini,aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo poſſint;omninò interdicimus,& prohibemus,decernentes, &c. Si quis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16. Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus privilegio gaudeat.

17. Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis judicio pro-

banda, ſocius ex eodem ordine, qui illi Miniſter, concedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſervitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus converſus.

18. Ut omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conventus clauſura perpetuò, ac diligentèr ſervetur, ac propterea à Superiore janitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is januæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Fratum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19. Nullus à Conventu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterùm adibit, benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligentèr perquirat

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetraverint.

23. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce activa, & paſſiva biennio privatus exiſtat, ſubiturum etiam aliàs arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adverſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine ulla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas ſive in clauſtro, ſive alibi ſeparatas à communi dormitorio habeat, ſed unuſquiſque unica cella eadem cum ceteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & menſa, humilibus, uniformique ſupellectili (ut præfertur) quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit; poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, ſi eorum muneris, & officii neceſſitatem id exigere cognoverit: alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, ſive ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem uſum, & commoditatem Conventus redigantur.

28. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus convulſis, ut res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conventus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, ut omninò is proſpectus impediatur.

31. Valetudinarium in ſingulis Conventibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ Præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua, ſublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conventus clauſtra, ad ea quamprimum revocentur, nec de cetero, niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, hujuſmodi facultates concedi poſſint.

33. Nulli

Digitized by Google

33. Nulli in poſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conventibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Provincia deputandis.

34. Curent Superiores, ut Conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conventu inviolabilitèr obſervetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quàm pro aliis, tùm in Capitulis locorum, tùm in ceteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeù alibi. Quicunque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus cōtra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum graviùs etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimplicitèr ſcientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præſcripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis conſtitutionibus inviolabiliter ſervetur, jurentque Electores ſecundùm veritatem cujuſque conſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deveniatur; in primis, & ante omnia prælegantur conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui poſſint, & conſueverint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſervare, præſertim quæ pertinent ad ſervitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo Generali, vel Provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ, ſaltèm tres; qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac

Le-

Lectores publicos diligentèr ſimul examinent priuſquam probentur,& ad hujuſmodi miniſteria admittantur.Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſervetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de cauſa, nuper editum,& promulgatum.

38. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores ſint rationis quam in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo,ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ in eorundem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali,ſilentio,jejuniis, Capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitiis prudenter,ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad unguèm obſerventur,intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe,quæ ut faciliorem exitum ſortiantur,& fructus uberiores in animis Fratrum producant,valdè opportunum erit,ſi in quolibet Conventu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de Religioſa diſciplina, regularique obſervantia.

39. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo uniuſcunque Conventus, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulis horis cujuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, ut certo quoque ſigno præmonitus, majore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non adverſantur,inviolatæ cuſtodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superiores infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſervari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus,ac omnibus aliis quibuſcunque Superioribus,ad quos hoc ſpectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Cōſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum ſingulis facultate illas declarādi,

&

& adverſus eas unquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine ulla exceptione reſpectivè incidiſſe.

41. Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum obſervatio, quoquomodo differri poſſit, aut impediri, volumus, ut poſt illorum publicationem in Conventu, vel Monaſterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, ceteroſque quoſcunque Fratres præſentes, ſtatim: reliquos verò abſentes citra montes, unius menſis, ultra montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonalitèr intimata fuiſſent.

42. Inſuper mandamus, quòd Generales in ſingulis Conventibus citra montes unius menſis, ultrà verò montes, trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna privationis Generalatus, aliiſque arbitrio noſtro imponendis. Datum Romæ apud S. Petrum die 25. menſis Iunii 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, ita ut Provincialis ipſe ex cauſa communi totius Provinciæ duntaxat facultatem hujuſmodi facere valeat, declaravitque, pœnam privationis vocis activæ, & paſſivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reſervatam eſſe, interdicta omninò eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martii 1601.

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octavi, ſuper caſuum reſervatione ab omnibus Regularium Superioribus obſervandum.

SAnctiſſimus Dominus noſter, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quòd reſervatio facul-

tatis

tatis abſolvendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam gravioribus, niſi Superiores admodum prudentèr, ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedii deſperationem; Ideò, ut huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſervet, exceptis iis, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum utilitati expedire prudentèr in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia, à Religione, ſive habitu dimiſſo, ſive retento quando eo pervenerint, ut extra ſepta Monaſterii, ſeù Conventa fiat egreſſio Nocturna, ac furtiva è Monaſterio, ſeù Conventu egreſſio etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in judicio regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fætum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterii, aut Conventus. Furtum de rebus Monaſterii, ſeu Conventus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu gravis percuſſio cujuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conſervatione, aut pro conſcientiæ puritate reſervandum videbitur, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non licet Superioribus Regularium confeſſiones ſubdito-

ditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſervatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero majori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius judicaverit.

Tam Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis à Confeſſariis imponendas, quæ ſubditos ab hujuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicunque illi ſunt, obſervari mandavit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cujuſvis Concilii, & etiam generalis Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſervatis, aut Regulis in Generalibus, ſeu Provincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & cōceſſionibus quorumcunque, quorum tenores hìc pro expreſſis haberi voluit, ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 26. menſis Maii, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut ſi hujuſmodi Regularium Confeſſariis caſus alicujus reſervati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominùs Confeſſarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſolvere.

For-

Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monaſteriis, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D.N.D. Clemens Divina providentia Papa VIII. cum Regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum revocare maximè cuperet, Regulareſque omnes, vitam, moreſque ſuos ad rationem ejus inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent ea potiſſimũ ſinguli Religioſiſſimè obſervarent, generali Decreto, quod de menſe Iunii editum, tertia Iulii anni 1599 promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterẽt, quàm à Sanctitate Sua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſervantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, in infraſcriptis Monaſteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum dũtaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterii cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in iis omnia fideliter obſervari, quæ ſunt cum illorum profeſſionis perfectione conjuncta, nempè caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, unà cum cæteris decretis particularibus, vel inſtituti ipſius, vel Pontificiis etiam ad victum, veſtitumquè communem ſpectantibus (ipſo Decreto, ut ſupra, edito, & promulgato, nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori ejuſdem Ordinis Novitiatus in infraſcriptis Monaſteriis, & Conventibus erigendi. Novitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi modò tamen id ad præſcriptum inſtructionis juſſu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea eſt Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monaſteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis obſervantia perpetuò retineatur, mãdat, & præcipit, ut in ipſis præſcriptus jam perſonarum numerus

in poſterum ſervetur, nullusque omninò Superior cujuſvis conditionis, perſonarum, & Novitiorum numerum augere præſumat, ea pœna propoſita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & paſſivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua hujuſmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarii manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, ut ſupra promulgato. Datum Romæ die, &c. Præſcribitur verò numerus Sacerdotum ..., Clericorum ..., Novitiorum ..., Converſorum autem ...

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt. Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D.N.D. Clemens Divina Providentia Papa. VIII. qui aliàs pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in poſterum reciperent, receptoſvè ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cujuſvis Ordinis Monaſteriis, ſeù Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis deſignarentur, & approbarentur) ad ejus, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptũ, vitam, moreſque reſtituerent, & componerent; certior deinde factus, quoſdam omnium ferè Ordinum Conventus, ſeù Monaſteria ad priſtinam illam Regularem vivendi formam, & diſciplinam, quam diutiùs deſideraverat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſteriis, & Convẽtibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi poſſent, ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim (ut licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignavit, & approbavit. Nunc volens ut ea, quæ pro Novitiorum receptiõne, & inſtitutione de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt in poſterum accuratiùs, & exactiùs ob-

ſer-

ſerventur, ultra formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sāctitatis Suæ ſuper receptione Novitiorum, decrevit, ac præſentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, ſeù Monaſteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, ſeù dictæ Congregationis, Reformationis licentia hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus poſſint, vel admitti, niſi prius ab ipſa Cōgregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœceſi Novitiatus exiſtūt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Novitii ipſi recipiēdi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis [gratis tamen in omnibus, etiam quoad ſcripturam concedendam] obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, cōditionem, educationem, ſcientiam, vitam, & mores, ceteraſque qualitates in ipſis Novitiis requiſitas, obſerventur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitū recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbaverint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & juxtà conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominùs remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & profeſſionem, Novitiis, formam conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſervaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, ſeu Monaſterio præterquàm in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbādis, vel ultra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeù præſcribēdum receperint, vel admiſerint, ſeù aliàs præmiſſis quovis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quavis auctoritate à

Digitized by Google

quovis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcumque,&c.Datum Romæ apud S. Petrum,die 19. Maii 1602.Pontificatus ejuſdē SS.D.N. Anno Undecimo.

Inſtitutiones ſuper receptione,& educatione Novitiorum Religioſorum Monaſteriis, & Conventibus deſignatis, vel deſignandis Clementis ejuſdem juſſu editæ.

CUm ad Regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſteriis progagandam,Novitiorum inſtitutio maximè utilis ſit,ac neceſſaria,& nihil ad gravem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuiſſe compertum ſit, quàm, vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem ſupra numerum,quem capere, atque alere Monaſteria ipſa poſſent,vel negligentiam in probando,& examinando eorum ſpiritu,an verè eſſet ex Deo,atque ex præcipuo deſiderio illi inſerviendi, vel denique incuriam in eis educandis,atque inſtituendis. Idcircò, ut hujuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat,ut in recipiēdis Novitiis, & in eorum inſtitutione,atque educatione,necnon in magiſtri,& aliorum miniſtrorum electione,præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis præſertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuſcunque Ordinis, aut Inſtituti conſtitutionibus continetur,tàm in aliàs deſignatis,quàm nunc,& in poſterum ad hoc deſignandis Monaſteriis,& Conventibus, hæc,quæ ſequuntur,inviolatè obſervari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quòd attinet ad Novitiorum recipiendorum formam,ultra diligentem perquiſitionem,quæ habēda erit de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine,moribus, & vita, anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis, rationis obnoxii ſint, juxtà formam conſtitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores

ad

ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, ut quibus in Monaſteriis,& Conventibus,ex Apoſtolica facultate Novitiatus fuerint inſtituti, in iis ad Religionem nullum in poſterum admittatur, qui, & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumque Pontificum conſtitutionibus præſcriptas non habeat, juxtà Decretum ſuper forma recipiẽdi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quàm ejus Ordinis, in quo recipietur Regularia inſtituta, & ordinationes requirunt. eam verò literarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferat, ut minores, & ſuis temporibus, maiores Ordines, juxtà Decreta S. Concilii Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimumquintum excedens ad habitum Regularem admitti poſtulaverit, & talis eruditionis expers inventus fuerit, in Converſorum tantùm, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur; ipſi autem Converſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum: & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita noverint.

Demùm Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberiùs famulari poſſint, an potiùs levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Provideant quoque, ut omnes, etiam Converſi recipiendi; priuſquam ad habitum Regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri sũt tribus votis eſſentialibus, ſtatuque Regulari, & aliis cujuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitu[illegible]bus diligentèr inſtruantur. Et quia quarundam Religi[illegible]am moris eſt, nedum Converſos ad profeſſionem admittẽdos, verùm, & oblatos, ut vocant recipere, circa ipſorum oblatorum receptionem unaquæque religio ſuas peculiares Con-

 ſtitu-

ſtitutiones,ſpecialiaque inſtituta obſervare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem uniuſcujuſque Novitiatus ſpectat, locus hujuſmodi propria clauſura ab ea parte Conventus, & Monaſterii, in qua degunt profeſſi: ſegregatus ſit,atque diſtinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint,in quo etiam cellula,vel certus,ac determinatus locus pro Magiſtro,ejuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam,præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas,ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeù Cappella, ſi commodè fieri poterit, ad Novitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremoniis,Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Novitiis, ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad hujuſmodi locum Novitiatus nemini ejuſdem, vel alterius Ordinis Regulari etiam Conventus, & Monaſterii Officiali, ullo unquàm tempore ſub quovis prætextu aditus pateat,præterquam Magiſtro,ejuſque Socio,ac etiam Monaſterii, aut Conventus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimaverit, quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conventus, vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

Hujus loci clauſuræ clavis apud Magiſtrum ſemper aſſervetur,

vetur, illique ſoli liceat ex gravi tantùm cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Novitiorũ inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen ſpectat, dicto Magiſtro immediatè ſubjectus exiſtat, eliganturque tam Magiſter, quàm Socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujuſmodi ſubituri. Quòd ſi aliquo caſu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Novitiorum, & Socii hujuſmodi in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, ſeù Miniſtrum, aut eorum Viſitatores, ſeu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum conſenſu fieri permittatur: idemque ſervetur, ſi intra triennium alterum, vel utrunque urgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Novitiorum Magiſter, quàm Socius ab iis omnibus officiis, oneribuſque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant, ipſe Magiſter Sacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutis, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit: Socius verò trigeſimum annum excedat, ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis prætereà, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateq; referti, non ſine affabilitate graves. Zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præſertim, & indignationis, quæ in ſe, & erga alios charitatem impedire conſueverunt, quàm longiſſimè alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ ſub-

 ſunt,

ſunt,illos non tàm metuant,quàm revereantur,nec illis unquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Novitiorum inſtitutionem, ac Novitiatus regimen, ita ut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus majoribus,vel etiam localibus exceptis)quovis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem,ut Novitii omnes in Regulari diſciplina ſedulò exerceantur,agnoſcantque præcipuè divinæ,qua digni facti ſunt,vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria cujuſque Ordinis Conſtitutionum obſervantia; modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè perſiſtendi,illicitas paſſiones,& vitia(ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque proclivis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi,auſteritatem,jejunia,cilicia,diſciplinas, conſcientiæ puritatem,crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Quilibet Novitius his quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unuſquiſque ſecundùm propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam unuſquiſque examinare contendat.Ipſi autem Magiſtro ſoli Novitiorum confeſſiones audiendi cura committatur.Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ità expedire judicaverit, vel per ſeipſum, vel per alium ab eo deputandum,ſemel,aut bis in anno eorundem Novitiorum confeſſiones audire.

Quotidiæ Miſſæ ſacrificio interſint,& ſtatutis horis in Choro,nocturnis, diurniſque divinis Officiis aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent legant, vel ſcri-

ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco,& commodo extra Novitiatum ſemel in hebdomada, vel in alterius ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel Socio,qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur diſiuncti, atque eo tempore, cujuſque in quam natura feratur propenſione inſcrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & probationis tempore, unà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus, aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari,nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, unus ex Novitiis ipſis, ætate, moribuſque provectior deputetur,qui,abſente Socio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ cuſtodia, & rerum levioris momenti proviſio intra Novitiatum committi poterit.

Cùm autem,licet Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua.Cõverſorum tamen Religioſa inſtructio non ſit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam,cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem,& ornamentum, tum aliis Chriſtifidelibus ædificationem,exemplum, atq; utilitatem afferre. Converſis ipſis à Clericorum Novitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantùm commodè fieri poterit) aſſignari precipitur.Illi tamen,hac ſeparatione nõ obſtante Magiſtro Novitiorum,ſeu Superioribus Monaſteriorum,& Conventuum,juxta cujuſque Ordinis Statuta,& Conſtitutiones ſubditi eſſe,& obedientiam præſtare debebunt,à quo nõ tantùm circa corporalia obſequia probandi,& exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus,præſertim de modo mentalitèr orandi, diligentèr inſtruendi erunt, quod,ut commodiùs fiat, ad Capitula,& ſpirituales conciones,quæ per Magiſtros Novitiis

fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſiis ſtatutis horis conveniant, niſi tunc in ſuis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ii tantùm, qui non ſolùm Religioſæ perfectionis capaces,ſed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum;quo verò ad Converſos, vigeſimumprimum exceſſerint)ad profeſſionem admittantur;Sed qui ad Converſorum habitum recepti fuerint,ad Clericorum ſtatum tranſire,etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cujuslibet Conventus,in quo Novitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo uniuſcujuſque Novitii profeſſio regiſtretur, illamque Novitius profeſſus, propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint,ſubſcribant.

Converſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorumdem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſerveturque liber, & cuſtodiatur in Archivio, ubi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeù Conventum pertinentes reponi conſueverunt.

Qui verò in quibuſdam Ordinibus filiationis uſus eſt receptas, declaratur, quòd licèt decretum ſit, ut Novitijs educandis certa Monaſteria, aut Conventus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conventuum hujuſmudi Ordinum, in quibus filiationis uſus receptus eſt eos, quo prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios juxtà cujuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cum juxtà præſentes inſtitutiones,& aliàs, ſervatis ſervandis, ad Ordinem recepti fuerint,ad loca Novitiatuum, cùm teſtimonialibus literis tranſmittere, ubi tanquam dictorum Conventuum, ſeù Monaſteriorum filii,eorumdem nomine,& inſtantia recipi;ac in Novitiatu probari,& deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conventus filiationis hujuſmodi remittantur,in profeſſorio ad per-

ſe-

fectionem, ut præmiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca unius Monaſterii, ſeù Conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributione eſt[ſi opus fuerit] inire, ac ſingulis Conventibus, & Monaſteriis præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Profeſſorum numerum [ſicut præmittitur] recepti meliùs in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabiliantur, & confirmentur, mandatur, ut ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conventibus, aut Monaſteriis pro Novitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Novitiatus, ſive Profeſſorii ab ea, quæ Novitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conventus eos alere queat, ſin minus, in alium commodiorem Conventum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Novitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, ſuarum Conſtitutionum, ſeù Inſtitutorum vigore, majoris temporis curſu novos profeſſos, intra Novitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis eorum conſtitutionibus non obſtantibus, idipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quàm ſervent antiquiores profeſſi, ita quod in negotiis Monaſteriorum, aut Conventuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ætatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem devenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò, & debebunt literarum ſtudiis operam navare ſub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

De-

Declaratur tamen, quòd propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Novitios, niſi in locis pro Novitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero duntaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine Superiores ſunt, & alii ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeù quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioreſque pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſubituros certò ſciant. Datum Romæ apud S. Petrum die 19. Martii 1603.

Ant. Seneca Refor. Apoſt. Secr.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquarto, indictione ſeptima, Pontific. autem SS. D. N. D. Urbani Divina providentia PP. VIII. Anno ejus ſecundo, die verò vigeſima ſexta menſis Octobris ſupraſcripta Decreta tàm S. Congregationis Concilii, quàm ſa. me Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, necnon in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellum Curſores Sanctiſſimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curſ.

Decretum S. Congregationis Concilii

SS. D. N. URBANI PAPÆ VIII.

Iuſſu editum

De rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pre-

pretioſorum mobilium diſtractionibus, quas crebrò faciunt Regulares, Apoſtolicis privilegiis innixi, ac proindè operè pretium putans, illorum facilitatem aliqua ratione compeſcere: ſpeciali SS. D. N. juſſu, Generalibus,& Provincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuſcunque aliis Superioribus Regularibus, cujuſvis Ordinis, Congregattonis, Societatis, vel Inſtituti intra fines Europæ exiſtentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretioſorum mobilium alienationem,omneque pactum, per quod ipſorum dominium transfertur, cenſus perpetuos, ſeu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem ultrà triennium, conceſſionem in feudum, vel emphyteuſim, præterquam in caſibus à jure permiſſis, fieri perpetuò prohibet, atque interdicit, abſque ipſius Congregationis Concilii expreſſa licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; ſub pœna privationis omnium officiorum,quæ tunc obtinebunt,vociſque activæ, & paſſivæ,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda,quam ipſo facto,abſque alia declaratione incurrant, ſublata etiam Generali,& Protectori illam moderandi,aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apoſtolicarum Conſtitut.& præſertim fel.rec.Pauli II.quæ incipit Ambitioſæ in ſuo robore permanſuris. Alienationes verò,pacta, cenſus, hypotecas, locationes,conductiones, & conceſſiones quaſcunque contra hujuſmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ authoritate, ipſo jure, nullas, atque irritas decernit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuſvis alterius Inſtituti,etiam neceſſariò,& in individuò exprimēdis. Monaſteriorum,Conventuum,Collegiorum,Domorum,ac locorum Regularium quorumcunque:necnon illorum,etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis,ſtatutis,vel conſuetudinibus, etiam immemora-

morabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio,& ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis, conceſſis, & iteratis vicibus approbatis,& innovatis;etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio,ſeù quævis alia expreſſio habenda, & aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes,quibus quoad ea,quæ præſenti Decreto, ac prohibitioni adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,ſpecialitèr,& expreſsè, Sanctitatis Suæ authoritate,derogat,ceteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ die vii.Septembris MDCXXIV.

Coſmus Card. de Torres.

Loco ✠ Sigilli.

Proſper Fagnanus S. Congr.Secr.

Die 16.Septembris 1624. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Urbis,per me Io Radica SS D.N.Papæ Curſ.

Brandimartes Latinus pro D.Mag.Curſ.

CUm poſt editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum ſit. Regulares, qui eodem decreto prohibentur cenſus imponere, & alios contractus facere ſuper bonis ad eorum Monaſteria pertinen: loco cenſuum,& contractuum hujuſmodi pecunias accipere mutuò etiam ſine alicujus lucri ſolutione, vel ad cambium cum ſolutione alicujus lucri, etiam ceſſantis, vel damni emergentis cum obligatione, ſeù hypotheca bonorum, aut dato

pigno-

pignore. Cumque ex hujuſmodi cōtractibus eludatur mens S. Congregationis, cui in primis in votis fuit conſulere Religionum indemnitati, quę ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctiſs. Dominus Noſter approbante, decrevit, & declaravit, non licere Regularibus pecunias, ut ſupra propponitur, accipere, & ſi acceperint in ipſius Decreti pœnas ipſo facto incidere. Datum Romæ 21. Martii 1626. quod innovatur hac die 19. Septembris 1643.

Io: B. Card. Pamphilius.

Franciſcus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Die 21. Octobris 1643 ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis Urbis, per me Franciſcum Angelum Curſorem.

Dominicus Mangilius pro D. Mag. Curſ.

Prohibitio alienandi bona Eccleſiaſtica, aut illa ultra triennium locandi.

Præter hanc Conſtitutionem Pauli II. editam Anno Domini 1467. die prima Martii. Quò ad locationes, extat Conc. Tridentinum ſeſs. 25. cap. 11. Quò ad alienationes verò extant Conſtitut. 1. Leonis I. Occaſio, &c. Pauli IV. Conſtit. 2. Injunctum, &c. & Pii V. Conſtit. 69. Volentes, &c. & alia Conſtit. 98. Et ſi de ſingulis, &c. Quò verò ad Iudices hujuſmodi Alienationum extat Conſtitutio Pauli II. quæ eſt 2. Cum in omnibus, &c.

PAULUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei

V. *Ad perpetuam rei memoriam.*

AMbitioſæ cupiditati, illorum præcipuè, qui Divinis, & humanis affectatis, damnatione poſtpoſita, immobilia,

bilia, & pretioſa mobilia Deo dicata, ex quibus Eccleſiæ, Monaſteria,& Pia loca reguntur,illuſtranturque, & eorum Miniſtri ſibi alimoniam vendicant,prophanis uſibus applicare,aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento, exquiſitis mediis uſurpare præſumunt, occurrere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Eccleſiaſticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipſorum dominium, conceſſionem, hypothecam, locationem,& conductionem, ultrà triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in caſibus à jure permiſſis,ac de rebus,& bonis in emphyteuſim ab antiquo concedi ſolitis,& tunc cùm Eccleſiarum evidenti utilitate, ac de fructibus,& bonis,quæ ſervando ſervari non poſſunt, pro inſtantis temporis exigentia, hac perpetuò valitura Conſtitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, Prohibitionibus,& Decretis aliàs ſuper hoc editis,quæ tenore præſentium innovamus, in ſuo nihilominùs robore permanſuris.

§. 3. Si quis contrà hujus noſtræ prohibitionis ſeriem de bonis,& rebus eiſdem quicquam alienare præſumpſerit, alienatio, hypotheca, conceſſio, locatio, conductio, & infeudatio hujuſmodi nullius omninò ſit roboris, vel momenti,& tàm,qui alienat,quàm is,qui alienatas res,& bona prædicta receperit, ſententiam excommunicationis incurrat; Alienanti verò bona Eccleſiarum,Monaſteriorum,locorumque Piorum quorumlibet,inconſulto Romano Pontifice,aut contra præſentis Conſtitutionis tenorem,ſi Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat Dignitate, ingreſſus Eccleſiæ ſit penitus interdictus,&,ſi per ſex menſes immediatè ſequentes, ſub interdicto hujuſmodi, animo, quod abſit, perſeveraverit indurato,lapſis menſibus eiſdem,à regimine, & adminiſtratione ſuæ Eccleſiæ,vel Monaſterii, cui præſidet in ſpiritualibus, & temporalibus, ſit eo ipſo ſuſpenſus. Inferiores verò Prælati,Commendatarii,& aliarum Eccle-

ſia-

ſiarum Rectores, Beneficiati, vel adminiſtrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officii, Canonicatibus, Præbendis, aliiſque Eccleſiaſticis cum cura, & ſine, Secularibus, & Regularibus beneficiis, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipſo facto privari exiſtant, illaque abſque declaratione aliqua vacare cenſeantur, poſſintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, perſonis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri, niſi aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ Sedis ſint ſpecialitèr, aut generalitèr reſervata, & nihilominùs alienatæ res, & bona hujuſmodi ad Eccleſias, Monaſteria, & loca Pia, ad quæ ante alienationem hujuſmodi pertinebant, liberè revertantur.

Nulli ergo hominum liceat, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo, Kal. Martii, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Decretum de Ejectis, & Eiiciendis, Auctoritate Sanctiſſimi D.N. Innocentii PP. XII. editum die prima Martii 1693.

Inſtantibus Procuratoribus Generalibus Religioſorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apoſtatis, & Ejectis editorum à Sac. Congregatione Concil. & ſa. me. Urbano PP. VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilior modus Incorrigibiles eiiciendi præſcribatur, Sacr. Congregatio à Sanctiſſimo D. N. Innocentio PP. XII. ſuper præmiſſis particulariter deputata Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium Carpinei, Caſanatæ, Mariſcotti, de Norfolcia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpenſis eorundem Procuratorum Generalium votis, ne conſortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpátur, & remedia hucuſque ad ſanitatem oblata malè affectis officiant magis, quàm proſint, maturo examine, zelo Regularis Diſciplinæ conſervandæ cenſuit, ſtatuit, & au-

auctoritate ejuſdem Sanctiſſimi D.N.ſibi ſpecialiter attributa, hæc in poſterum ſervanda decrevit.

1. QUod firmis, ac in ſuo robore ſemper manentibus prædictis Decretis de Apoſtatis, etiam ſecundùm eam partem, ubi agitur de Ejectis, & Eiiciendis, tamquam Sac. Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus, quoad Ejectos eadem ſerventur, quæ in alio ſimili Decreto hac præſenti die emanato de Apoſtatis, & Fugitivis ſtatuta ſunt, & indulta. Quodque ad præſcriptam legem ſa.me. Gregorii IX. in c. final. de Regul. annuatim Fugitivi requirantur, & reſpectivè cogantur ad Clauſtra reverti.

2. Quòd annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præſcribitur in pœnitentia, & jejunio ad eiiciendos Incorrigibiles, ad ſex tantùm menſes continuos in poſterum coarctetur, & reſtringatur.

3. Quòd facultas Generalibus Ordinum de conſilio, & aſſenſu ſex ex gravioribus Religioſis in ſingulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad cauſas eiiciendorum eligendis; attributa, extendatur etiam ad quoſcumque Provinciales, qui, electis pariter in Congregationibus Provincialibus ſex ex gravibus ex propria Provincia Religioſis à Generali confirmandis, de illorum conſilio, & aſſenſu cauſas hujuſmodi cognoſcant, & ad effectum eiiciendi Incorrigibiles ſuæ Provinciæ, & Ejectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis, definiant, ſalva ſemper Sanctæ Sedis, & Sac. Congregationis Concilii in caſu recurſus, & appellationis auctoritate.

4. Quòd in poſterum Proceſſus conficiantur juxtà Regulas, Conſtitutiones, ordinationes, & ſtylum cujuſque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit à Sac. Congregatione proviſum.

5. At quia nimia ſine delectu facilitas recipiendi quoſcumque Religionis ingreſſum petentes, & à Religione

forſan

forſan alienos, duram ſatis tractu temporis neceſſitatem parit eoſdem è Clauſtris eiiciendi, ne hujuſmodi ſemina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus uſque ad Incorrigibilitatem ſuccreſcant in paleas, eadem Sac. Congregatio, annuente Sanctiſs. D. N. ſub interminatione D. Judicii, necnon privatione vocis activæ, & paſſivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in poſterum obtinenda, quibuſcumque prædictorum Ordinum Superioribus diſtrictè præcipit, & mandat, omnia, & ſingula Decreta ſan.mem.Clementis VIII. regiſtrata poſt Decretum ſan. me. Urbani VIII. de Apoſtatis, & Ejectis incipien. *Regularis, Sanctiſſimus, & Nullus*, unà cum aliis ſubſequentibus Decretis, Proviſionibus, & Ordinationibus, & reſpectivè moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem ſervari, pœnas in eiſdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujuſmodi Decretorum tranſgreſſores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorent, & ne militiæ Chriſti adſcripti tam de facili fiant deſertores, ac præfugi. Datum Romæ die 24 Julii 1694.

G. Card. Mariſcottus Pro-Præfectus.

R. Pallavicinus Sac. Congr. Conc. Secretarius.

Nota delli Decreti, che li Superiori Regolari ſono tenuti publicare ogn' Anno.

1. IL Lunedì doppo la prima Domenica dell' Avvento, ò in uno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti, li Superiori locali di ciaſcun Monaſtero, Convento, ò Caſa Regolare ſon obligati far leggere in publico Refettorio li Decreti *De Celebratione Miſſarum*, fatti dalla ſacra Congregazione del Concilio con autorità ſpeciale

 della

della Sātità di N.S.Papa Innocenzio XII.ſotto li 23.Novembre 1697. che cominciano *Nuper à Congregazione, &c.* che ſono à carte 101 ſotto pena di privazione di offizio, e di voce attiva, e paſſiva da incorrerſi *ipſo facto.*

2. L'iſteſſo ſotto le medeſime pene ſon obligati fare il Venerdì doppo l'ottava della ſolennità del Corpo di Chriſto, ò in uno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti.

3. Il Venerdi doppo l'Ottava dell'Aſſunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il meſe d'Agoſto, li medeſimi Superiori locali ſono obligati in publica tavola, ò in un Capitolo ſpecialmente convocato à queſt' effetto avviſare i loro Sudditi dell'oſſervanza, & eſſecuzione delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti ſpettanti al Sant' Offizio, e particolarmente di quelli, de'quali ſi fà menzione nel Decreto publicato dalla Santità di Noſtro Sign. Urbano VIII. ſotto li 7. di Giugno 1633. che comincia, *SS.D.N. ſedulò incumbens, &c.* che ſtà à carte 3. e poi confermato li 5. Novembre 1637. ſotto pena di privazione d'offizio, e di voce attiva, e paſſiva da incorrerſi ipſo facto, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4. Il medeſimo ſotto l'iſteſſe pene ſono obligati à fare reſpettivamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualſivoglia Capitolo Generale, e Provinciale, & in ogni congreſſo, e Compagnia Capitolare.

Li quali devono anco procurare, e fare, che in ogni Convento ſtia affiſſa continuamente una copia del detto Decreto, *Sanctiſſ. D.N. ſedulò incumbens, &c.* in qualche luogo publico, dove poſſa commodamente vederſi, e leggerſi dalli Religioſi ſudditi.

E dar conto alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſizione di Roma, di haver auuiſato i loro ſudditi, come ſopra.

Auvertendo, che li Tranſgreſſori ſaranno puniti infallibilmente, e contro di loro ſi procederà nel Tribunale del Sant'Offizio, come nel ſudetto Decreto del 1633.

5. Due

5. Due volte l' Anno almeno, li detti Superiori in ogni Convento, Monaſtero, ò caſa Regolare ſon tenuti far leggere in publica menſa li Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & ejectis*, fatti dalla Sacra Congregazione del Concilio con facoltà ſpeciale della ſan.mem.di Urbano VIII.ſotto li 21.Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Regularium ejectorum, & fugitivorum, &c.* che ſono à carte 124. Come anco il Decreto *De Ejectis, & Eiiciendis.* dalla San. mem. d' Innocenzio XII. emanato ſotto il dì primo di Marzo 1693. che comincia, *Inſtantibus Procuratoribus Generalibus, &c.* poſto nell'ultimo à carte 159. & inſieme anco li Decreti generali della ſan. mem. di Clemente VIII.ſpettanti alla Riforma de'Regolari alla Recezzione, Profeſſione, & Inſtituzione de'Novizii, che incominciano: *Regularis diſciplinæ, &c.* e ſono à car. 129. quali Decreti dalla medeſima Sac. Congregazione del Concilio furono innovati nelli detti Decreti *De Regularibus Apoſtatis, & ejectis &c.* & à quelli vanno anneſſi.

Chi preſume far il contrario incorre la pena di privazione di tutti gli offizii, che hà, e di voce attiva, e paſſiva, e d'inhabilità perpetua alli medeſmi officii, e voce, la qual pena è riſervata à Sua Santità.

6. Dentro al meſe di Gennaro, ſotto le medeſime pene di privazione degl'offizii, e di voce attiva, e paſſiva alli Superiori, che traſgrediranno, devon leggerſi li Decreti di Urbano VIII. e di Clemente VIII. *de largitione munerum*, che cominciaño i primi: *Nuper à Congregatione nonnullorum, &c.* e ſono à carte 97. e li ſecondi, cioè, di Clemente Ottavo cominciano: *Religioſæ Congregationes, &c.* è ſono à carte 89.

7. Si deve leggere in ciaſchedun Anno nelle Calende di Marzo, ò dentro il detto meſe, il Decreto della Santiſſima Inquiſizione fatto li 8. di Luglio 1660. alla preſenza della Santità di Noſtro Sign. Papa Aleſſandro Settimo, che comincia: *Licet aliàs per Conſtitutionem*, che è

à car.85. e deve darſi avviſo dalli Superiori, eſſerſi letto il ſopradetto Decreto con fede ſottoſcritta da loro, e da dui, ò trè altri dell'iſteſſo Convento alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſizione di Roma.

Si avverte, che la grazia, e facoltà di dieci giorni di tempo oltre il Lunedì, e Venerdì, come à num. 1. & 2. la conceſſe la Congregazione de' Regolari con Decreto delli 12. Marzo 1638. quella di tutto il meſe d'Agoſto, come à num. 3. la Congregazione dell'Inquiſizione con Decreto li 5. Novemb. 1638. e quella di tutto il meſe di Marzo, come à num. 7. la ſan. mem. di Clemente IX. con Decreto pure del Sant'Officio ſotto li 7. Novembre 1668.

INDEX CONSTITUTIONUM

Ad Officium S. Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obſervantia, & executio injungitur præmiſſo Decreto SS. D. N. URBANI Papæ VIII. pag.3.

ALEXANDRI VII. Conſtitut. 96. incipit: *Licet alias.* pag. 85
CLEMENTIS VIII. Conſt.42. incip. *Cum ſicut.* 46
Conſt.81. incip. *Et ſi aliàs.* 25
GREGORII XIII. Conſt.21. incip. *Officii noſtri partes.* 23
GREGORII XV. Conſtit. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula.* 64
Conſt.28. incip. *Romani Pontificis.* 48
Conſt.29. incip. *SS. D. Noſter* auditis. 60
Conſt.34. incip. *Univerſi Dominici gregis.* 19
Conſt.40. incip. *Apoſtolatus* officium. 71
JULII III. Conſt. 11. incip. *Licet à diverſis.* 8

PAULI

Pauli V.Conſt.26.incip.*Romanus Pontifex.* 50
Conſt.97.incip.*Regi pacifici.* 55
Pii IV.Conſt.31.incip.*Cum ſicut nuper.* 17
Pii V.Conſt.82.incip.*Si de protegendis.* 15
Sixti V.Conſtit.17.incip.*Cæli,& Terræ Creator.* 31
Urbani VIII.Conſtitut.37.incip. *Sanctiſſimus D.N.ſolicitè animadvertens.*
Conſt.50.incip.*Sanctiſſimus D.N.pro debito ſui paſtoralis officii.* 79
Conſt.79.incip. *Apoſtolatus officium.* 28
Conſt.113.incip.*Inſcrutabilis judiciorum Dei.* 39
Conſt.114.incip.*Apoſtolatus officium.* 73
Conſtit.155.incip. *Cum ſicut accepimus.* 80
Conſt.157.incip.*Aliàs fel.rec.Gregorius Papa XV.* 67

Conſtitutiones aliæ pro Regularibus.

Clementis VIII. Conſt.28.de largitione munerum &c.incipit:*Religioſæ Congregationes.* pag.89
Urbani VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Conſt. de largitione munerum , &c. incipit: *Nuper à Congregatione nonnullorum.* 97
Confirmatio Decretorum Congreg.S.R.E.Card. Concilii Tridentini Interpretum, Innocentii XII.ſuper Celebratione Miſſarum,incipit:*Nuper à Congregatione.* 101
Decreta S.Congreg.Concilii, de Regularibus Apoſtatis,& ejectis,incip.*Sacra Congregatio Cardinalium.* 124
Innocentii XII.Decretum de Ejectis,& Eiiciendis incip. *Inſtantibus Procuratoribus Generalibus.* 159
De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis , niſi in Conventibus deſignandis , incipit:*Sanctiſs. in Chriſto Pater.* 130
Formula recipiendi Novitios. 143
Decretum ſuper forma recipiendi Novitios,incip.*Sanctiſs. in Chriſto Pater.* 144

In-

Inſtitutiones ſuper prædicta receptione, & educatione, incip. *Cum ad Regularem.&c.* 146
Decretum ſuper reſervatione caſuum, ab omnibus Regularium Superioribus obſervandum, incip. *Sanctiſſimus Dominus noſter, qui jampridem.* 140
Clemens VIII. Decreta pro Regularium Reformatione, &c. incip *Regularis diſciplinæ.* 129
Decreta ſuper Reformatione Regularium tàm Monachorum, quàm Mendicantium, incipit: *Nullus omninò.* 132
Decreta Sacr. Congreg. Concil. SS. D. N. Urbani Papæ VIII. juſſu edita de rebus Regularium non alienandis. 154
Pauli II. Conſt. 5. de rebus Eccleſiaſticis non alienandis, &c. incip. *Ambitioſæ, &c.* 157

INDEX MATERIARUM,

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

Aſtrologiæ judiciariæ artem, aliaque divinationum genera, exercentis, libroſve deſuper legentis, vel tenentis, pœna. Sixti V. Conſt. 17. pag. 31.
Eaque aucta, & extenſa ad alia. Urbani VIII. Conſt. 113. 39.
Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum Imagines cum radiis, ſplendoribus, aut laureolis proponi: Eiſque tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulchra apponi: eorumve geſta, miracula, revelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Urb. VIII. Conſt. 37. 75.
Carceratum ex cauſa Sancti Officii eximentis, vel, ne carceretur, impedientis, pœna. Pii V. Conſt. 82. 11.
Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis materia. Pauli V. Conſtit. 97. pag. 55. & Gregor. XV. Conſt. 29. 60.

Con-

Confeſſarii ſollicitantes ad turpia in confeſſione, qua pœna coerceantur. Pii IV. Conſtit. 31. pag. 17. & Greg. XV. Conſt. 34. 19.
Confeſſarii monere debent ſollicitatos in confeſſione, ut ſollicitantes Confeſſarios denuncient. Greg. XV. Conſt. 34. 19.
Confeſſionem Sacramentalem audientis ad ordinem Preſbyteratus non promoti, cauſa pertinet ad Sanctum Officium. Greg. XIII. Conſtit. 21. pag. 23. Ejuſque pœna. Clem. VIII. Conſt. 81. pag. 25. Non ſuffragante minori ætate. Urbani VIII. conſt. 79. 28.
Hæretici in Italiæ, & adjacentium Inſularum, locis commorari prohibentur: Eorumque fautorum, & receptatorum pœna. Greg. XV. conſt. 28. 48.
Impedientes Inquiſitores in eorum officio, eorumque complices, & fautores, ſeveriùs puniuntur. Iulii III. conſtit. 11. 7.
Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis, præter Ordinarios, & Inquiſitores damnantur. Julii III. conſt. 11. 7.
Inquiſitorum Laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittentium pœna. Julii III. conſtit. 11. 7.
Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſive uſus Catholicæ Religionis non exiſtit, proficiſci, in eiſvè habitare, prohibentur. Clem. VIII. conſt. 42. 45.
Largitio munerum Regularibus interdicitur. Clem. VIII. conſt. 28. pag. 89. & Urb. VIII. conſt. 267. 97.
Libri ubicumque compoſiti ſine Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam ſine Ordinarii, & Inquiſitoris, aut ab eis Deputatorum licentia imprimi prohibentur. Urbani VIII. conſt. 50. 79.
Libros prohibitos legendi, habendivè, licentiarum revocatio. Gregor. XV. conſtit. 40. pag. 71. & Urb. VIII. conſtit. 114. 73.
Miſſas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregor. XIII. conſtit. 21. pag. 23. Ejuſque pœna. Clem. VIII. conſt. 81. pag.

25. Non excuſante minori ætate. Urbani VIII. conſtit. 79. 28.
Offendentium Miniſtros Sancti Officii, necnon Accuſatores, Denunciatores, vel Teſtes, pœnæ. Pii V. conſt. 82. 11.
Regulares omnes quomodolibet privilegiati comprehenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquiſitionis Officium hactenus editis, & in poſterum etiam ſuper quacunque alia re edendis, niſi ſpecialiter in eis excipiătur. Vrbani VIII. conſtitut. 155. 80.
Superiores Regularium jubentur commonere ſuos ſubditos de obſervantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ad Sanctum Officium pertinentium, in principio Decreti. pag. 3. Necnon affigere in loco apud eos publico exempla hujus Decreti: Et de tali affixione, & commonitione publico documento certiorem facere Sac. Congregationem S. Officii Vrbis. In fine Decreti. 7.
Superiores Regularium cauſas ſuorum ſubditorum ad Sanctum Officium pertinentes cognoſcere prohibentur. Pauli V. conſt. 26. pag. 50. & Alex. VII. conſt. 66. 85.
Vivæ vocis oraculo factarum conceſſionum revocatio. Gregor. XV. conſt. 27. pag. 64. & Vrbani VIII. conſt. 157. 67.

F I N I S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA